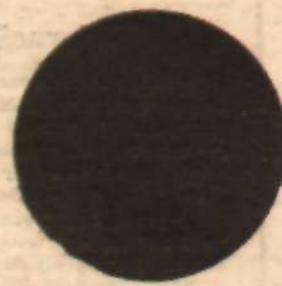

ANT

Kayseri
olaylarını
kimler,
niçin
tertipledi?

Haftalık Dergi • 15 Temmuz 1969 • Sayı 133 • 125 kurus

TAHRIKLERİNİZ
KENDİ
BAŞINIZI
YİYECEKTİR

HAFTANIN NOTLARI

6

haziran

19 derneğe dava

■ Mayıs ayında İmran Öktem'in cenazesine saldırmamasını kınayan 19 dernek hakkında suçluğunu «kapatılmas» talebiyle dava açılmıştır. Yayımlanan bildirisi sayesinde, «bir siyasi parti organımsı gibi siyasi iktidarları tenkit ve gäyeleri dışında siyasi faaliyet» olarak görmüştür. Aynı zamanda bir yürüyüş yapan ve bildiri yayılan Yargıtay ile Danıştay'ın da feshinin istenip istenmeyeceği merakla beklenmektedir. Kapatılması istenen kuruluşlar arasında TMGT, TÖS, FKF ile çeşitli öğrenci dernekleri bulunmaktadır.

Aydın'da sömürürü

■ Aydin'daki özel sermayeli tekstil fabrikasının 1500 işçi, işyerindeki çok kötü şartlar altında ortalama 15 lira gündelikle çalıştırılırlarken, AP'li çiftlik ağası idare meclisi üyelerinin ve burlara 3500 lira mağ. yılda üç ikramiye karşılığı yardakçılık yapın, tam konforlu lojmanlarda oturan bir avuç sömürücüünün sefahat hayatı yaşamayı, «kapitalizmin faziletini» gözler önüne sermektedir. Balolar, şampanyalar, pikniklerle yaşayan, işçinin kişik kömürünü ucuza kapatarak evlerine, özel atelyelerine gönderen bu şefler, işçilerin en küçük hak talebi olunca «komünistlik» damgasını yapıştırmaktadır. Tekstil Fabrikasındaki sömürürü karşı işçinin tepkisi gün geçtikçe büyümektedir.

Direniş toplantıları

■ Türkiye Kamu Personeli Sendikaları Konfederasyonu ile Belediye Zabıtası Sendikaları Federasyonu'nun düzenlediği «Büyük Direniş Toplantısı» Spor ve Sergi Sarayı'nda yapılmıştır. Konusan katıplerin Personel Kanunu Fiyaskosu, Emekli Sandığı'nın kötü yönetimi, Sendikalar Kanunu aldatmacası dolayısıyla iktidarı şiddetle suçladıları toplantıda üç binden fazla dinleyici topluluğu, «Hak ve menfaatini elde edinmeye ve insanlık haysiyetine yararın bir yaşama düzeyine erişmeye kadar anayasamız tarihinde özgürlüklerin tümünü kullanarak direneceğine» andırmıştır.

Alkılıç Kampanyası

142. maddenin çilekes mahkumu Şadi Alkılıç için yurt dışında açılan kampanyalar yeni bir sahneye girmiştir.

Uluslararası Af Kurumu (Amnesty International), Amerika'da yeniden bir Şadi Alkılıç kampanyası açacaktır.

Bu kurum, aynı zamanda İngiltere ve Almanya'da da basın ve televizyon Alkılıç'ın sağlık durumuyla ilgili haberler ulaşırıracaktır.

Londra'daki Kardag Derneği'nin açtığı kampanyada toplanan imzalar ve dokümanlar da, Strasburg'daki Avrupa İnsan Hakları Komisyonu'na gönderilmiştir. Öte yandan uluslararası bir kuruluş olan Kızılay da, Alkılıç'ın sağlık durumuyla ilgilenmektedir.

Bu karsılık, Türkiye'de hiçbir kurulmuş Alkılıç'ın durumuna eğilmemekte, aylarca önce tam teşekkülü Haydarpaşa

Nüfus Hastanesinden abnan ve sağlık durumu nedeniyle hapiste tutulamayacağını belirten raporun akibetinin ne olduğu da bilinmemektedir. Bu rapora rağmen Alkılıç hala hapiste tutmakta direneler,

sorumluşuktan kurtulamayacaklardır.

7

haziran

haziran

19 derneğe dava

8

temmuz

temmuz

Sükan'ın sahesi!

İşçileri Bakanı Sükan'ın, tarafsız bir bakan olarak değil, Türkiye'de fasizmi hıkmakla görevli bir soğuk politikacısı olarak çalıştığı, geçen hafta yayınlanan «Türkiye'de Aşırı Sol Hareketler Üzerinesi» adlı kitapla bir kez daha belgelenmiştir. Bu kitapta, Sükan'ın mecliste yaptığı sol hareketler ve öğrenci olaylarıyla ilgili konuşmalar ve konuları fotoğraflar yer almaktadır. Kitabın ilginç yanı, «FKF kasalarında bulunan ünlü komünistlere ait resimler ve yazılar ile gerilla kitaplarda taş çıkartacak «molotof kokteyli ve fitilli şise» fotoğraflarına da yer verilmiş olmasıdır.

9

temmuz

Dil Kurultayı

■ Türk Dil Kurumu'nun son kurultayı kavgalar ve tartışmalardan sonra sona ermiş, tutucu çevrelerin adayları bu kuruluşun seçimlerinde de başarı kazanamamışlardır. «Atatürk'ün Vasiyeti» adlı kitabıyla İş Bankası'ndaki Atatürk hisse senetlerinde CHP'nin de hakkı bulunduğu belli suren ve CHP'nin Türk Dil Kurumu ile Türk Tarih Kurumu'nun milyonlara lrahk gelirlerine el koymasına sebep olan Mazhar Leventoglu, mahkeme kararıyla kurultaya katılamamış, fakat kendisine söz verilmemiştir. Kurultay, Atatürk'ün hisse senetleri konusunda CHP'nin talebinin reddi ve kurumun her yıl verilen 2 bin liralık edebiyat ve bilim ödülülarının 5 bin liraya çıkarılmastı yolunda karar almıştır. Kurultay, iki AP parlamentörünün adları bulunan listenin 50 oy alabilmesine karşılık, ilericilerin listesini büyük çoğunlukla yönetim kuruluna seçmiştir. Görev bölümünde de başkanlığı Prof. Macit Gökberk getirilmiştir.

«Birlik» yasaklandı

■ AP iktidarı, Almanya'daki işçilerin ekardığı «İşçi Postası» Gazetesinden sonra öğrencilerin yayın organı olan «Birlik» Dergisi'nin de yurda sokulmasına yasaklamıştır. Bunun üzerine bir bildiri yayınlayan Almanya Türk Öğrenci Federasyonu, «AP iktidarı hukuk dışı tutum ve davranışları bir absalon hâline getirdiğini» belirtmiştir.

Aybar'ın demeci

■ Aydın köylerindeki gezisi sırasında Amerika ile imzalanan yeni temel anlaşmayı devinen TİP Genel Başkanı Aybar, TİP'in iktidara gelmesi halinde Amerika ile imzalanan diğer ikili anlaşmalar gibi bu anlaşmanın da feshedileceğini belirtmiş. «Türkiye'ye bu anlaşmada tanınmış gibi görünen haklar, gerçekte kagıt üzerinde kalacaktır. Bu anlaşma mutlaka mecliste görüşülmeli dir» deliğti.

Kanlı Pazar davası

■ Kayseri'de yeni bir «Kanlı Pazar» yaratırken, dört ay önce iki kişinin ölümü ve yüzlerce kişinin yaralanmasıyla sonuçlanan Kanlı Pazarın tek tutuklu sanığı Ahmet Atılay'ın 6. Ağır Ceza Mahkemesinde yapılan ilk duruşmasında, gerçekle sanık sandalyesine oturması gereken ümütçüler, müdafil olarak duruşmaya giren Elvan Aytac'ın avukatları Halli Azeri ile Nizamettin Ustündağ'a saldırmışlardır.

Tutuklandı

■ Erzurum Üniversitesi Edebiyat Fakültesi son sınıf öğrencisinden «KF» Erzurum Sekreteri ve TİP Üyesi Deniz Pekol, komünizm ve türkçülük propagandası yaptığı iddiasıyla tutuklanmıştır. Subat ayında Pekol'un dava konusu konuşmayı yaptığı Muş'taki toplantıda bulunan üç TÖŞ'li öğretmen hakkında da soruşturma açılmıştır. Borsa'da Aydin Volkan adında bir öğrenci de; AP'lilerin ihbarı üzerine komünizm propagandası yaptığı iddiasıyla tutuklanmıştır.

Yeni bir «halk sektörü» skandalı!

«Halk sektörü» teranesiyle özellikle Almanya'daki işçilerimizden toplanan paralarla kurulan Bahçeşehir «Elektro Mekanik Sanayi Tesisi A.Ş.» hakkında yapılan inceleme sonucunda düzenlenen rapor, işçilerden ve dar gelirli yurttaşlardan toplanan paraların nasıl carcar edildiğini ortaya koymuştur. Ankara'da İşletme İktisadi Enstitüsü'nde görevli Doç. Dr. Alpaslan Peker'in fabrikada bir hafta kalarak hazırladığı raporda, işyerinde yüksek mühendis cağırtırımadığı, idare meclisi üyelerinin ve sair personelin yetersiz kişiler oldukları, bir maliyet muhasebesi kurulmadığı ve fabrikanın ortaklara temettü dağıtmadığı belirtilmektedir. Üç yıldır belirli bir malatta bulunmayan fabrikanın halen 2 milyon 400 bin lira gösterilen sermayesinin yarısının harcadığı da ifade edilmektedir. Öte yandan CHP'li kapitalistlerin yüzler bin lira koyarak temellerini yükselttiler. Bahçeşehir ISBİR Sentetik Çuval Fabrikası'nın temel atma töreninde AP erkanı da hazır bulunarak dua etmişlerdir. AP - CHP ekonomik işbirliğini belgesi olan yukarıdaki fotoğrafta, eski bakanlarda Tekin, Maliye Bakanı Bligehan ve Bahçeşehir valisi törende dua ederlerken görülmüyor.

10

temmuz

TÖS seçimleri

Kayseri'de başlayan fakat *tectilenen saldırı* yüzünden yarın kalan TÖS Büyük Kongresi'ne Ankara'da Siyaset Bilgiler Fakültesi salonunda devam edilmiş ve seçimler burada sona erdi. Tüzükte yapılan değişiklikle göre genel başkan seçimi doğrudan doğruya yapılmış ve Fakir Baykurt 262 oyla yeniden genel başkanlığı seçti. Genel yönetim kurulu Halit Erdoğan, Enver Atılgan, İbrahim Kılıçık, Bessim Nebioğlu, Fettah Başol, Pakize Türkoğlu, Hasan Sıtkı Aydin, Burhan Bursa, Ekrem Kabay, Sadi Karahan, Niyazi Aygun, Mehmet Er, Zübeyde Tanır, Bahattin Uyar, Osman Senkaya, Mustafa Kara, Nedim Sahhişeyinoğlu, Bekir Durgun, Sadrettin Eyiñoğlu, Ebubekir Revan, yürütime kuruluşu da Durson Akçam, Necati Başak, Osman Akin, Mehmet Çhangır, Hulusi Göktepe, Kazım Taş, Cevat Geray seçilmişlerdir. (TÖS Kongresinin tafsili gelecek sayımda yayımlanacaktır.)

Ehl-i Beyt Gecesi

Halk ozan Aşık Mahzuni Şerif, 28 Haziran gecesi Adıyaman'da bir konser vermiştir. Ehl-i Beyt Gazetesi'nin düzenlediği bu gecede laiklik ve anayasamızla birlikte alevilik sorununu tartışılacağı bir açık oturum yapılacak da ilan edilmiş, ancak Adıyaman Valisi, gerekçe göstermeden bu açık oturumu yasaklamıştır.

11

temmuz

TİP'e saldırı

Sarkışla'da TİP İlçe merkezi binasının kapısı gece yarısı meşhul kimseler tarafından kırılarak içeriye girilmiştir, partiye ait bütün evrak yırtılmış ve parti levhası yerinden söküllererek parçalanmıştır. TİP İlçe Başkanı marangoz Naim Güleç, durumu savcılığa bildirmiş, failerin yakalanmasını istemiştir.

Giriş sınavları

Yedi şehirde birden yapılan üniversite giriş sınavlarının bu yıl 65.189 lise mezunu öğrencisi katılmıştır. Yapılan resmi açıklamaya göre, Üniversite ve yüksek okullar kabul edilecek öğrenci sayısı sadece 11.239'dur. Giriş sınavına katılan öğrenciler ne kadar başarılı olurlarsa olsunlar, 55.939 öğrenci yüksek öğrenime devam etmek, yurda yarah olmak istediği halde açıkta kalacaktır. Giriş sınavları ilgili olarak FKF ve diğer öğrenci kuruluşları 50 binden fazla öğrencinin açıkta kalanlığını bellî terek, sınava katılan öğrencileri memleketi sömürge haline getiren zihniyeti karşı direnmeye davet etmişlerdir. Bildiri dağıtılmamasını önlemek için polis sıkı tedbirler almış, Ankara ve İzmir'de bildiri dağıtan 27 genel yakalamıştır. Ayrıca, Özel Yüksek Okullar Boykot Komiteleri Genel İera Konseyi üniversite ve yüksek okul giriş sınavlarının anayasaya aykırı olduğunu açıklamış, özel yüksek okulların kapatılması istemiştir.

12

temmuz

Tahliye edildiler

Isgalden sanık ODTÜ öğrencilerinin duruşmasına Ankara Üçüncü Asliye Ceza Mahkemesinde devam edilmiştir. Duruşmayı izleyen öğrenciler, sanık arkadaşları lehinde tezahürat yaparak «Bağımsız Türkiye» diye bağımsızlardır. Duruşmada Üniversiteye giderken öğrencileri çıkartan görevli jandarmalar tanık olarak dinlennmiş ve öğrencilerin direnis göstermeden teslim oldukları söylemişlerdir. Duruşma sonunda Ergin Güneş, Ercan Ercan, Zeki Ertürk, Erhan Yıldırım, Yusuf Arslan, Tunca Şahin Yılmaz, Birol Ertuğrul, Mümin Ramazan Ertuğra tahliye edilmiştir. Muammer Soysal, Metin Turgut, İrfan Ucar ve İbrahim Seven'in tutukluları devam etmektedir. Halen çeşitli hapishanelerde bulunan devrimci öğrencilerin çoğu aylar geçtiği halde hakim önlüğe çıkarılmış gibi, Sükan da teşkilatın genelge göndererek FKF subelerinin sıkı şekilde denetlenmesini etremiştir.

Fındık mitingi

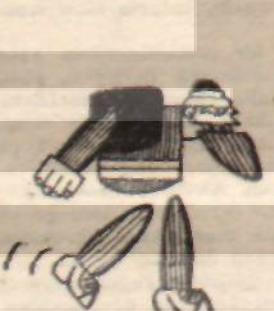
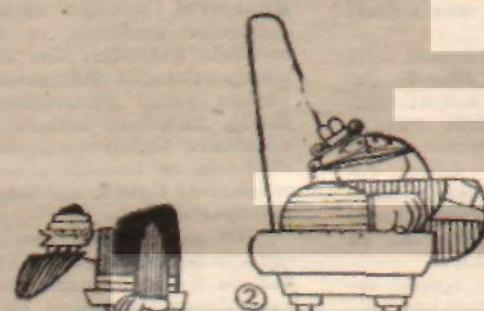
Karadeniz'de fındık üreticisinin aracı ve tefeciler elinde sömürülmesini protesto etmek üzere Fatsa İlçe'nde 14 Temmuz péşBYTES'te günü bir fındık mitingi düzenlemiştir. Üreticiler, artan pahalılığa ayak uydurabilmek için fındık fiyatının 730 kurus olması gereğinden 570 kurus fiyat bliçmesini de protesto etmektedirler.

HAFTANIN YORUMU**DOĞAN ÖZGÜDEN****Sosyal Demokrat ihaneti!**

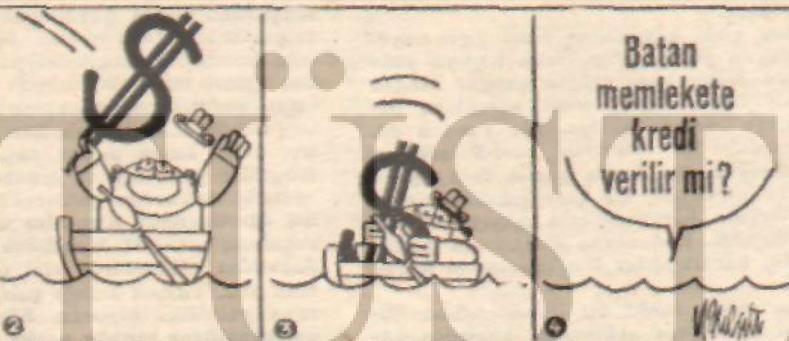
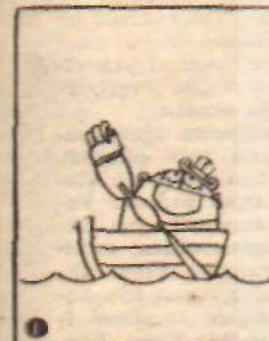
KAYSERİ'de devrimci öğretmenlere karşı girişilen alçakça saldırısını kimler tarafından hangi tarihi gelişkiye ışışmar ederek kuşkurtulduğu ve devlet kuvvetlerinin himayesinde nasıl gerçekleştirildiği kesinleş bilinmemektedir. Diğer sayfalarımızda ayrıntılı şekilde açıkladığı gibi, Kayseri olayları, eninde sonunda tertipçilerinin, kuşkurtucuların da başına yiyecek bir Endonezya provasıdır. Ancak gerçek devrimciye karşı girişilen saldıruların en az bunun kadar tehlikeli, hatta bundan daha sinsi olam, «devrimcilik» taslayıp solu paramparça ettikten sonra son anda işi jurnalelige vurduran «sosyal demokrat» ihanetidir. Emekçi sınıfların ileri hareketlerini kösteklemek için egemen sınıflardan icazet alarak her memlekette zaman zaman tarih sahnesine çıkan bu «sosyal demokratlar ihaneti», Türkiye'de de son birkaç yıldır CHP'nin «ortamı solu» paravanası ardına gizlenmiştir. Ve bu ihanet uzun süre bir kışım samimi devrimcileri de kandırmamış, hatta kendi saflarına çekerilmistir. Ama seçimler yaklaşır da, koltuk heşapları söz konusu olunca, CHP'nin devrimcilik maskesi düşmüştür, ortamın solunun «sosyal demokrat» ihaneti bütünü igranlığıyle sırtmıştır.

GEÇTİĞİMİZ hafta TÖSün Ankara'daki toplantıda CHP Genel Sekreteri ve ortamın solunun lideri Ecevit'in devrimci gençler ve öğretmenler tarafından protesto edilmesi işte bundandır. ANT'in CHP ihanetine yarla, hatta yillarda önce koyduğu doğru tehsis, bugün bütün gerçek devrimciler tarafından kabul edilmiş. Ecevit ve avenesi tarih sahnesinde layık oldukları yere oturtulmuştur. İşte ihanellerinin açıkça suratlarına çarpılmıştır ki, bizim sosyal demokratları gelenekten qıktırmış, CHP'nin dünemseyindaki sözümden devrimci gazeteler Ecevit'in protesto eden gençleri Kayseri'deki saldırganları aynı potaya koymaya cabalarken, ortamın solunun fasıstıkları transfer şefleri ve sosyal demokrasi dernekleri, FKF'lı gençler «sol yobazıklıkla suçlamaga kalkmışlardır. Hatta, Ecevit'in yaverlerinden biri daha da ileri giderek, FKF'lı gençlerin amacının «AP'ye seçimlerde oy verdirmek suretiyle sosyal bunalımların patlama noktasını temin etmek, daha sonra liktidara hakim olacak fasıst bir yönetim karışı halkı, köylü ve işçileri marksist bir hareket için hazırlamak» olduğunu ileri sürmek komikliğine dahi düşmüştür. Oysa, devrimci gençler, CHP umumi katılımı neden protesto ettilerini madde madde açıklamışlar ve SBF'den Amerika'ya anlaşılmış bir parti yöneticisini kovduklarını söylemişlerdir.

SU nokta kafalara dikketmelidir: Kişi hangi partiden olursa olsun, ister kapitalist, ister köylü, ister işçi, ister öğrenci, ister memur, ister subay olsun, Amerikan işgal altındaki bir Türkiye'de Amerika'nın borusunu öttürdüğü, onun oyuları içerisinde rol aldığı sürece devrimci cephe'den aynı muameleyi, aynı tepkiyi görecektir. Bay Sükan daha çok devrimci genç tutuklatırabilir, CHP de bunun el altından yada aştan destekleyebilir, hatta Faruk Güiventürk gibi bir general «Geng, entrilik, dinamik, çalışkan ve cesur başbakanın» mutuklarıyla iktidara cesaret verip sola karşı eşiğe açabilir. Sükan'ı, Ateşoğlu'ları, Ecevit'lerin, sosyal demokratların, Güiventürk'lerin kurdukları ku sol düşmanı, Amerikanı cephe ne kadar geniş olursa olsun, bir takım aldatmacalarдан ve yabancılasmalarдан kurtulan gerçek devrimcilerin, işçi, köylü, öğrenci, memuru, subayı ile kurdukları halk cephesi gün geçikçe kuvvetlenmektedir. Bu cephe, vatani, Amerikalılarla, işbirlikçilerle, sönürülçülerle bırakmayacak, tam bağımsız ve sosyalist Türkiye'yi kuracaktır.

GÖZ GÖRE • YALÇIN ÇETİN •

IRTICA AYAKLANDI

Batan
memlekete
kredi
verilir mi?

Ateşli
sayın İlah
polatıdr.

ZIRA...

HENÜZ
BİRİNCİSİ
DEVAM
EDİYOR!

Bu tahrifler ergeç sizin başlarınızı yiyecektir!

BAŞBAKAN Demirel ve İçişleri Bakanı Sükan ne kadar tevil yoluna sapsınlar, kanlı Kayseri olaylarının kışkırtıcıları, tertipçileri meydandadır.

Olaylarda hemen sonra AP Kayseri Milletvekili Mehmet Ateşoğlu'nun gazetelere gönderdiği yazısı demeci okumak kâfîdir:

«Türk milleti, milli varlığını ve imanını korumak için mescid-i müdafâasâ hâkim kulanarak Moskof kını ve intikamı ile şahlanacak ve mutlaka satılmış kızıl Moskof uçakları at köpekler gibi gebertip yokedecektir. Hattâ, Endonezya'dan beter edecektir. Vatan ve millet davatında büyük peygamberimiz Hazreti Muhammed Aleyhisselâmın bir hadisinde buyurduğu gibi merhamet etmeyene merhamet edilmez. Türk milleti, komünistlere bu hayatı haram edecek, bu vatam mezar edecek tır.»

Eğer demokrasiyle yönetildiği iddia edilen bir ülkenin en yüce meclisinin, hem de iktidar partisine mensup bir üyesi, kardeşi kardeş kurdukları kanlı olayların üzeri küllenmeden böyle konugabiliyorsa ve o mil-

letveklinin, kanlı olayların öncesinde ve olaylar sırasında kışkırmalar yaptığı biliniyorsa, ne idarı makamların, ne de adli mercilerin adlatılmış halk kitleleri içerisinde suçlu aramasına izizum yoktur. Suçlular ortadadır: O iktidarnın başı, o iktidarnın işçileri bakım, o iktidarnın milletvekilleri, o iktidara kul oian Kayseri Valisi ve Kayseri Emniyet Müdürü... İste baş suçlu buntardır.

Kayseri'de kışkırtılmış kitlelerin sokağa dökülmüşünün nedeni, TOS'un büyük kongresi ile bazı camilerde ve imam hatip okulunda bomba patlatılmamasının aynı zamana denk gelmesidir.

TOS kongresi, Türkiye'de 60 bin öğretmeni temsil eden bir kuruluş olarak tabii ki vatanın herhangi bir kögesinde toplanacaktır. Bu Ankara, İstanbul olabilecegi gibi, Kayseri de, Bilecik de, Isparta da, Hakkâri de olabilir.

Ne var ki, seçimler öncesinde Türkiye'de bir terör havası yaratmak, ilerici güçleri sindirmek ve sola oy vermege hazırlanan vatandaşların gözlerini korkutmak için arka arkaya tertipler hazırlayanlar. TOS'un

Kayseri gibi ticari burjuvazisinin hakim olduğu, ümmetçi etkilerin ağır bastığı bir şehirde toplanmasını fırsat saymışlar ve günlerce önce hareketle geçmişlerdir.

TOS Kongresi'nin yapılacak duyular duyulmaz, Kayseri'nin timmetçi AP milletvekillerinden Mehmet Ateşoğlu ile Hüsnü Dikeçligil, derhal seferber olmuşlar, Kayseri'deki birtakım gerici kuruluşlarla temasla geçmişlerdir. Daha ilse nüdürülken 1964'ün cumhuriyet bayramında liseli gençlere «Türk milletinden, İslam ümmetinden» sloganı yazılı pankartlar tagtak gerici çevrelerde söhret yapan Ateşoğlu, son seçimlerde AP listesinden seçildikten sonra parlamentoda ve parlamento dışında bütün gerici hareketlerin ön planında yer almış, mecliste devrimci milletvekillerileyi sik sık kavga çıkartmıştır.

İste bu Ateşoğlu'nu bir basıka AP milletvekili, Abdurrahman Şeref Laç, Sabah Gazetesi'nde söyle tanıtmaktadır: «O Kayseri ki, imâda, İslâmda ve milliyetçilikte Türk'ün tarihine destanlar yazmıştır. Türkiye Büyük Millet Meclisine Mehmet Ateşoğlu gibi İman atesparesi

milletvekili göndermiştir. Komünistler, Kayseri'de nasıl cesaret ederler bu rezalet?»

Laç'ın rezalet dediği şey, TOS'un kongresinin Kayseri'de toplanmasıdır.

Ateşoğlu ve arkadaşlarının Kayseri'de TOS Kongresine karşı gerici derneklerle işbirliği yaparak birtakım tertipler hazırladığını haber alan Genel Başkan Fakir Baykurt, tedbir alınmasını sağlamak için ilgilişlerinde teşebbüsle geçmişdir. Fakat her ne hikmetse ne valiyi, ne emniyet müdürüne, ne de başsavcayı bulmak mümkün oiamamıştır. Hepsinin içinde olduğu bildirilmiştir. Oysa o sırada Vali Asım İgneçler, tertipler için Ateşoğlu ile temastadır. Vilayetin idaresi tamamen katiplere bırakılmıştır.

Haziranın tertipler, nihayet TOS Kongresi'nin toplandığı pazartesi günü salıya bağlayan gece patlak vermiştir. 7 Temmuz gecesi 21.10'da önce şehrin elektrikleri kesilmiş, birkaç dakikalık karantından sonra da Örnekevler ve Mimar Sinan camileri ile Türk Kültür Derneği ve İmam Hatip Okulu'nda infilaklar olmuştur. Bu patlamalardan hemen sonra

ATEŞOĞLU
Bas kışkırtıcı

şehre yıldırım gibi «Komünistler camileri bombaladı» haberini yayılmıştır.

Oysa, bu gibi cami yada kutsal yerleri bombalama olayının hangi amaçlarla kimler tarafından düzenlendiği Türk kamuoyu tarafından çok iyi bilinmektedir. Nitekim Kayseri'deki camillerde atılan dinamitler de dış duvarlara tevcih edilmiştir. Kasıth bir sabotajın bu şekilde «yasak savnır» kabilinden yapılması söz konusu olmaz. TOS

Olayları Yaşayan Bir Öğretmen Yazıyor

KAYSERİ OLAYLARININ İÇYUZU

İslamköy'de doğup, Morisson şirketinde doğan, Amerikanca olduğunu kendisi söyleyen Başbakan Demirel'in iki sözün başı «demokrasi dilden, hukuk devleti» dedikine bakmayın, bunların hiçbirisi yoktur Türkiye'de. Çünkü gerçek demokrasyde olsayan şeyler olmaktadır ülkemde. Abn son Kayseri olaylarını inceleyin ve demokrasi var mı, yok mu sorusuna cevap verin.

Zehir hafife Faruk Sükân'ın istifasına birkaç gün kala meydana gelen Kayseri olayı TOS'e karşı girişilen bir tertiptir.

TOS, Anayasaya ve 624 sayılı yasaya göre kurulmuş, 60 bin üyeli bir öğretmen örgütüdür. Bu örgütte karşı girişilen alçakça tertipler, oyunlar, ne demokrasi ile, ne de hukuk düzeni ile bağıdır.

TOS Kurultayının basılması olayı bir anda meydana gelen basit halk galeyi değildir. Onceden planlanan, tertiplenmiş bir olaydır. Olayı planlayan başta Adalet Partisi Milletvekili Mehmet Ateşoğlu olmak üzere, tüm gerici örgütlerdir. Gerici çevreleri ve kandırılmış youngları, din açısından etkileyip böylesi tertiplerin içine sokmak ilk akıllarına gelen seydir. Nitekim öyle yapmışlardır.

Kurultay'ın yapıldığı ilk günün geceşi araklılarla şehrin cereyanı kesilmiş ve bunun ardından iki camide, imam hatip okulunda ve Kayseri Türk Kültür Derneği'nde patlamalar olmuştu. Bunun arkasından da «İste gördiniz mi? komünistler camilerini bombaladı, yarın da evlerinizi bombalayacaklardır» yolu tahriflerini yaymışlardır.

Sabahın beşinden itibaren sokak aralarında birikmeye başlamıştır nümayişçiler. Ön saflarda, ellerinde kuran cüderi bulunan kuran kursu öğrencileri, arkalarında, cember sakallılar ve çarşı esnâfları...

Olur mu hic islam ülkesinde, komünistlerin toplantı yapması, meslek, yurt ve dünya sorunları tartışması, bozuk düzene karşı çıkmastır. Elbetki içebe aksaklıklardır, komünistlerin allâh aysıgî müslümlüsemdir! (Üskü, arkalarında Amerika vardı, Amerikanı teraffüt; başbakanı var-

di, soleuların nefes alıp verilerini dinleyen işçileri bakın, onların emir kulu olan valileri var...

Sepetli bir motosikletinin yönetiminde, «allah, allah, sesleriyle ilerleyen, gözü dönmüş grubun ellerinde taşıdıkları dövizlere bakın: «Endonezya'da halk komünistleri temizledi, Fatih'in torunu durur mu?», «Moskof piplerine hayat hakkı tanımıyor», «Komünistlere ölüm» v.s. derken sarıldı Alemdar Sineması. Başladı binanın camları, çerçeveleri inmeğe. İçerde ölümlü burun buruna bine yakın öğretmen. Dışarda on bin askın gözü dönmüş kıralkı uşaklar.

Olaylar gittikçe yoğunlaşıyordu. İçerde soğuklanlığı koruyan öğretmenler kapıları tutmuş, kendi güvenliklerini sağlamaya çalışıyorlardı. Bilyorlardı ki, Sükân'ın polislerinden kendilere yarın.

Sinemannın giriş kapısından içeri giremiyeklerini anlayan gerici grup, arka kapıya yükseldi. Koskoca demir kapı sangır sangır kırıldı. Kelle büyüğünde fırladı odun parçaları, demirler yağınlaştı içeriye. Bir yandan da, polisin de yardım ile kurulan merdivenlerden balkona çıktıları. Bu arada benzin dolu şiselet atıldı içeri ve ateşlendi. Üç kere çarpan yanın, her seferinde öğretmenlerin gayretleri sonucu söndürülemedi. Endonezya olaylarının provası yapılmıştı, kararlıydılar bin öğretmeni içerde iltihap etmeye.

Üç saatte yakın sordu bu ığrenç sahne. Sonunda askeri birliklerin gelmesiyle kurtulu öğretmenler. Olayların planı olarak önceden hazırlanmış, kandırılmış kitlenin her türlü namussuzluğu yapabileceğini bildiği halde, askeri yardım ikibucusu saat sonra istemiştir Kayseri Valisi. Çünkü dileği olmuştur. Nitekim Doğu Menzil Kumandası Abdullah Fehmi Başar Paşa telefonda «Yardımı zamanında neden istemediniz, istediginiz oldu değil mi?» sözleriyle azarlamıştı iktidâr kuklası Kayseri Valisini. Acaba açık olsun utandı mı paşanın bu sözlerinden vali hazırları ve birgün mutlaka bu yaptırımları kesmesini vereceğini hic dibişindü mü?

A.P'na ve gerici çevrelerin kışkırttığı gözü

dönmüşler, TIP merkezini, sol yarımalar satan Tek Kitabevi'ni, Mehmet Mülayim Kitabevi'ni. Öğretmenler sendikası ve dernek binası, öğretmenlerin kaldıkları tüm otelleri ve kongrenin yapıldığı Alemdar Sinemasını, bir çok bar ve pavilyonları yakıp yıkmışlardır. Bununla da yetinmemip, kadımlara kızıla saldırmışlardır. Bir ses sanatkârı kadın çırılıplak soyup yerlerde sürüklendi ve tenasili üzvuna parmaklarını sokmuşlardır. Galiba müslümanlığın gereğini yerine getiriyorlardı.

Üç saatte yakın zaman içinde mahsur kalıp nefis müdafâası yapan öğretmenler, askeri birliklerin işe el koyması ile kurtulabilmisti. Sinema salonundan askeri birliklerin emniyeti altnda çakar ordu evine giden öğretmenler, yol boyunca yine gericilerin kifürlerine muhatap olmuşlardır. Savcı yardımcısının «Yeter artık bu tahriklerinize son verin» öğündüne, «Bizler diniyi koruyoruz, komünistleri ya hükümet yok etsin, yahut biz yokedeceğiz» karşılığını veriyordular. Savcı susup uzaklaşıyorordu oradan.

Orduyinde istirahatları sağlanan öğretmenler, daha sonra askeri taşılarda yola çıkarıldı. Kırşehir'e gelinecek ve oradan temit edilecek otobüslerle Ankaraya gidecekti. Oysa Kırşehir Valisi öğretmenler Kırşehir'e sokmayı, Çugun Karakoluna sevketti. Kendisine bunun nedeni sorulduğunda: «Kırşehirde siz doyuracak kadar ekmeğ yok, ekmeğ kithâ gekiyoruz, onun için buraya getirdik» diyordu. Söyledigine kendisini handurabiliyor inayetini acaba Kırşehir Valisi Koskoca kente ekmeğ yoktu da, göl ortasındaki Çugun karakolunda mı vardı? Ayrıca ekmeğ işi dert değildi ve kimseñin validen ekmeğ istediğini yoktu.

Suçlu öncelikle, bu tertiplenen olayları eylem almanın koyan cember sakallılarında, çarşı esnâflarda, kuran kursu öğrencilerinde aramak yanlışdır. Suçlu başta iktidârdır. Sık sık demokrasiden, özgürlükten, hukuktan sözeden başbakandır. Suçlu, kasaba bekiâlılarından içeriği bakanlığına gelen zehir hafife Sükân'dır. Suçlu, tertiplerle işbirliği halinde olan Kayseri Valisi Asım İgneçler'dir, Emniyet Müdüridir.

ihtilal içindeyiz

Kayseri olaylarında yaralanan devrimci öğretmenen Mahmud Nedim Öğretim (altta) ve kanlı olayların baş sorumlularından İçisleri Bakanı Sükan.

Kongresi'ne katılan öğretmenlerin ise, ertesi gün kendi hayatlarına kastedecek bir müllemeyle yol açacağı aşıklar olan böyle bir eğlenceyi yapabileceklerini düşünmek dahi mümkün değildir.

Oyun açıktır. Ateşoglu ve hemşehrileri, iktidarı kulu kölesi durumundaki Kayseri Valisi'ni ve Emniyet Müdürü'nü de tertibe etlet ederek camillerde, İmam Hatip Okulu'nda göstermelik infilaklar yaptırmış ve ondan sonra yoğun bir fitne kampanyası açarak zavallı kitleleri Kayseri'de toplanan öğretmenlerin karşı kıskırmışlardır.

Tertip o kadar meydandadır ki, böyle bir patlamadan sonra olaylar çıkacığını belli bir halde, Kayseri Valisi İgneçiler, TOS Kongresi'nin, solcu kuruluşların ve kitabevlerinin önde en kılıç bir tedbir almak ihtiyacını dahi duymamış, askeri birlikler aneak herseyi olup bittikten sonra çatırlılarak sözleşmene güvenlik tedbirleri almıştır. Bu açık gerçeklere rağmen, sabıkal İçişleri Bakanı Sükan, en ufak bir saklama dahi duymadan ertesi gün gazetelerde «Gerekli tedbirler zamanında alındı» diyebilmiştir!

Diyebilmeliştir. Çünkü İçişleri Bakanı Faruk Sükan da olayların içinde, hatta başnadır. Sorunu olduğu meclisi dahi bir gece yarısı basan bu vade dolusu işçileri bakanının dört yıllık tercihi, Hitler'in SS'lerine taş çıkartacak kanunsuzluklar ve zorbalıklarla doludur.

Sadece Sükan da değil... Bizim Başbakan Demirel, vurdum-dıymazlık görünüşü içerisinde bütün bu kıskırmalardan haberدارdır, bunlara göz yummaktır, hatta konuşmalarıyla teşvik etmektedir. Hele son zamanlarda İnfönl-Bayar yakınılaşmadan, Amerika'nın CHP bülümcisine kendisine alternatif

olarak çıkartmasından sonra tutunacağı başka dal da kalmağıstır. Amerikan Emperyalizmi zaten Türkiye'de islamet - doğucu halk kitleleriyle batıcı - laik unsurlar arasındaki zıtlaşmayı, düşmanlığı körüklemek. Türkiye halkını parçalamak için elinden geleni yapmaktadır. Baş patronun bu oyunu içerisinde Süleyman Bey de, iktidarı koltuğunu kaptırmamak için büyük kitlelerin dini duygularını sonuna kadar sömürmektedir.

Ancak, ne Demirel, ne Sükan, ne de temsilciliğini yaptıkları mutlu azınlık, bunun kendileri için tehlikeli bir oyun olduğunu, atesle oynadıklarının farkında degildirler. Çünkü oylar, artık bir «dini irtica» nitelğini çoktan almıştır. Büyüklüğünuguyla ezilen ve sömürulen emekçilerin meydana getirdiği islamci kitlelerin bugün «komünist» paravanası altında asıl kimlere kimlendiklerini görmek igoş, her gün piyasada satılan ummetçi gazetelere bir göz atmak kâfîdir. (Bugün Gazetesinde Mehmet Sevket Eyyi'nin yazdığı bir yazdan parçalar basın sayfamızdadır.)

Nitekim, günde basında bu oylara en doğru tehcisleri koyan Milliyet'in fıkra yazarı Kemal Bisalman da, «İrtica mı?» sorusunu sorduktan sonra söylemektedir:

«Psiko - sosyal açıdan bir miktar tatmin olmanız sehvettir ve yine böyle bir miktar ya bancılaşmış her seye karşı kırıburam kokuyor olayda.

«Peki bunda bir irtica havası yok muydu?

«Elbette vardı... Ancak bu noktada tahrikçilerle masum kitleyi ayırmamız gerekiyor...

«Tahrikçiler içia evet! Kitle içia hayır!

«Senelere karanlıkta burakıp da, giyimiz, kuşamız, konuşmuşumuz, eğlencemiz, hatta hatta laikliğimizle yıllar yah-

Dört yıldan beri bir ihtilal içindeyiz. Bu ihtilali AP iktidarı yapmaktadır. Ağrı gibi yukarı Türkiye'deki bütün camiler bu kara ihtilalin merkezidir. Bütün imam - hattip okulları, Kur'an kursları, komünizmle mücadele cemiyetleri, daha irili ufaklı AP'ye bağlı öteki dernekler... bu ihtilalin içindedirler. Milleti bir Endonezya katliamına astırmak, hazırlamak da bir takım tutucu gazetelerin işidir. Bu gazetelerde her Allahın günü Endonezya katliamı göklere çıkarıyor. Ve AP iktidarı, ihtilalini gün geçtikçe daha sağlam örgütüyor, pekiştiriyor. Bu ihtilalden bütün milletin haberi var. Gizli gizli de olmuyor. Bir İslami cihat olarak geliştiriliyor. Bu ihtilalin kökü İslama değil... Kökü sömürgecilerin elinde ve yokluğa, belaya, darlığı düşmüş, sömürgecilerin sömürtüsünden dolayı bütün mümkinin careleri kesilmiş İslam kitleleri kendi menfaati aleyhine kıskırtılıyorlar. Kayseri'de bar kızına çırıplak soymak bir doyumsuzluktan başka bir şey olmasa gerek... Sömürgecinin adamı, işbirliği olan zengin karı bu bir öfkedir. Halk kitlelerinin «komünist» dediği kişiler zenginlerdir ve öfke tamamen zenginlerdir. Toplum içinde onların tutumlarına karşıdır. Geçenlerde bir dolmuşla Taksime çakıydum. Dolmuşun önline son moda bir Buick geldi durdur. Yolu da uzun bir süre kapadı. Sofor bastı kalayı: «Şu komüniste bak!» diyordu. «Boğazda eğlendiği, dünyayı sömürdüğü yetmiyormuş gibi şimdide yolumuza kapatıyor. Seni gidi komünist seni!»

Sonra sırayla Türkiye'deki büyük zenginlerin adını söylemeye başladı. İşte şu da komünist, İşte bu imansız da komünist... Bir anda bütün ilâk zenginlerimiz komünist oldu çıktı. Ben: «Yahu arkadaş!» dedim, «sen bu işi yanlış biliyorsun. Bu senin dediklerin komünist değil, tam aksı, zengin. Sen tutmus zenginleri komünist sanıyorsun...»

Adamı bir türlü zenginlerin komünist olmadığını inandıramadım. «Onlar komünist olmasalar Amerikalıların emrine gider mi?» diyordu da başka bir şey demiyordu. Sonunda adamlı başa çıkamadum. «Şu Buick'lerden hiç camilerin önündede gördün mü hiç? Hepsi barlarin önünde durur. Bunlar komünist değil de ben miyim?» diyordu da başka bir şey demiyordu.

iki kutup gibi yaşadığımız massum kitlelerin ayrı tutmamızı bu meselede...

«Bu iş, filanca köydeki Kur'an kursundan başlayıp Sûd diyarındaki Arameo petrol kumpasına, oradan da Wall Street'e kadar uzanan bir gömükçüler kervanının işi.

«Simdilik hedefleri sol. Onun sezi kışlınca, kendi yayın organlarında «söyledikleri gibi «Haramzadeler» gelecek sira.

«Gelecek ama, ilk hedef sol olduğu için, eylül, ikinci hedef olan haramzadelerin de işine geliyor. Hele solu yeyip bitirsin, ben nasıl olsa olsa cepk叱 çevirmiyorum. Alabiligine yesil işik yakıyorum. Bir yandan yargı organına baskı yapıp devrimcileri tutuklatıyor, bir yandan da dışarıda kalanlara bunları saldırtıyorlar! Ama sonra olaylar Kayseri'deki gibi dönlüşip bir sehv gösterisi, bir yabancılaşan herşeyi yakıp yıkmaya şədînliyor. Oysa kitledeki patlamaya asıl sebep ekonomik tabuve ve bilimsel somut bir görüntüldür... Görecek siz bak. Bunlar bu yolda gitmekten dönmezlerse çok kan dökülecek Türkiye'de... Hem sadece devrimcileri kani değil, misliyle sarı vatandaş kani!

Evet charamzadeler! atesle oynamaktadır ve gün gelecek bugün soia karşı yaptıkları tahrikler kendi başlarını yiyecek-

AP iktidarı, halkın zenginlere karşı öfkesini, camilerde komünistlere karşı örgetti. İstediği kadar örgütlesin; istediği kadar Endonezya edebiyatı yapınlar. İstediği kadar AP iktidarı bir kara ihtilal hazırlasın... Bu kara ihtilal gerisine patlayacaktır sonunda... AP iktidarı öfkesi bilyüttülmüş halk kitlelerinin elinden ne yaparsa yapın onun komünist saydığını zengin kurtaramayacaktır. Çünkü halk kitlesi propagandanın işgilleri, emekçilere yüklediği komünist yakıştırmalarını tam zenginlere görür.

AP iktidarı bindiği dahı kesiyor. Ve demokrasi düşmanlarına yetişecegi en güzel topragi hazırlıyor. Ben burada boyuna, habibe yazdım. Dedim ki, emekçilerin yokluklarından başka yitirerek hiçbir şey yoktur. AP'nin Türk ordusuna karşı camilerde örgütlediği ordu kendisinin başını yiyecektir. Ergeç yiyecektir.

Süleyman Beyin iki yüz bin kişilik halk ordusu gerçekleştirmek durumdadır. Halkın bir kısmını AP iktidarı örgütlememiş başarılı. Silahlı halk ordusu gittikçe büyülüyor. Bu emekçiler işin yerinecek bir şey değildir. Sevinmiyoruz da... Ama Türkiye'de bir Endonezya olamaz. Bunu da çok iyi biliyoruz.

Konya, Kayseri, Kanlı Pazar, daha başkaları zenginlere karşı gelişmeye olağanüstü öfkenin küük kivircımlarıdır. Kanlı Pazar'da başlayıp, Kayseri'de, TOS'de başlayıp mutlaka Boğaz'daki köşklerde bitecektir bu öfke...

Bu kütlenin öfkesinin nereye döndüsegini, dört yıldır bir cami ihtilali hazırlayan, bir ihtilal geliştiren, büyütünen AP iktidarı da bilmiyor. onun arkasındaki Amerika da bilmiyor.

AP'nin sürdürüp bu güne eristiği ihtilal meyvesini vermeye başladı. Kardeş kani dökülecektir. Seçimlere böyle bir ortam içinde giriyoruz. Bu gidis gösteriyor ki, seçimler çok kanlı olacaktır.

Emekçi güçler büyük bir felaketin, kardeş kavgasının önüne geçmek için elinden gelen herşeyi yapacaktır.

AP kara ihtilaline devam etsin, emekçiler anayasayı savunmaya devam edeciklerdir. Anayasa düzeni emekçilerin savunmasına karşın yara alırsa, son bulursa, gerisi emekçileri ilgilendirmez.

Bu, Ecevit'in İhanetinin Karşılığıdır

Kayseri'de yanında kalan TOS Kongresi Ankara'da Siyasal Bilgiler Fakültesi salonunda sürüdürülürken toplantıya gelen CHP Genel Sekreteri Bülent Ecevit, bir çok öğretmen ve dileyici suralarındaki öğrenciler tarafından yuhalanmıştır.

CHP çevreleri ve CHP'nin düğünündeki bir kusam basın, derhal Kayseri saldırısını ile bir olayı aynı kefeye koymaya, devrimcilerin tepkisini de «çizil-

yobazlık» olarak damgalamaya çalışmıştır.

Ya ne bekleniyordu?

«Ortanın Solu» diye ortaya çıkan solcuları iktidarı polisine jurnalleyen, «antiempiralistlik»ten dem vurup Amerikan elçileriyle döşüp kalkan, Washington'a müstakbel iktidar pazarlıklarını içti mutemed adamlarını yollayan, gençlikten yana görünlüp demokratik finans ve tam bağımsız Türkiye için savaşan gençleri bozgunculuk, yıkıcılık suçlayan Menderes'i astırıp Bayar'a kucak açan bir partinin genel sekreteri, Türkiye'nin en devrimci örgütlerinden birinin kongresinde bu ihanetinin hoşgörülü mi kargasılanacağını sanıyordu?

Türkiye devrimcileri elbette «devrim hokkabazlarını» artık yerine oturtacaklar, hadlerini bildireceklerdir.

Geçen yıl tam bağımsız ve sosyalist bir Türkiye için «Devrimci Eğitim Kurultayı»nda karar alımı devrimci öğretmenler ve devrimci öğrenciler, Ecevit'e ihanetinin karşılığını vermişlerdir.

Kongreden yüzgeri edilip etken Ecevit'in beraberindekilerin devrimci gençlere «Ulan esekler, davayı biz savunuyoruz, itlik etmeye!» diye dileklenmeye kalkışmaları da, hangi seviyede bulunduklarını göstermektedir.

Komünizmle mücadele cemiyeti mi? —

Sümerbank'ın parası kimler hesabına çarçur ediliyor?

GEÇEN hafta Türkiye'de bir çok sendikaya Sümerbank Genel Müdürlüğü'nden gönderilmiş birer kollu gelmiştir. Koliye ek olarak gönderilen ve 30.6.1969 tarihini taşıyan teksir edilmiş bir mektupta ise şöyle denilmektedir:

«Komünizm Nedir kitabından 2 adet, Gizli Mütadele kitabından da 2 adet müdürlüğünze gönderilmektedir. Alındığını bildirmesini rica ederiz. Saygılarımla.»

22608 numaralı bu mektubun altında da genel müdürlük adına A. Celal Aşkar ve A. Ergüder imzaları yer almaktadır.

Teksir edilmiş mektubun ladesinden anlaşıldığına göre, söz konusu koliler sadece sendikalara değil, Sümerbank'ın bütün şubelerine, devlet dairelerine ve derneklerde de gönderilmiştir.

Kolden çıkan kitapların birisi «Komünizm Nedir» adlı tasarımda ve yine kapakta resimlerle dünya komünizminin tanıklığı belirtilemektedir. Richard M. Ketchum ve Abraham Brumberg tarafından sosyalist hareketleri karaşık, kapitalizmin savunmasını yapmak üzere yazılmış bulunan kitap Sümerbank tarafından türkçeye çevrilmiş, Ankara'da geçen yıl Dogus Matbaacılık ve Ticaret Limited Şirketi Matbaası'nda bastırılmıştır.

Kolden çıkan ikinci kitap ise Milliyetçi Çin eski milli emniyet şefi U. T. Hsu tarafından yazılan Gizli Mütadele'dir. Eski Gaziantep Milletvekili Cevdet San tarafından çevrilen kitapta komünistlerin Çin'i nasıl ele ge-

çirdikleri Amerikan uşağı Çan Kay Sek'in görüş açısından hikaye edilmektedir.

Bu kitap da, diğer gibi, Ankara'da Dogus Matbaası'nda bastırılmış olup 158 sayfadır.

Oyle anlaşılmaktadır ki, bir çok bakanlıklar, genel müdürlükler, bankalar gibi, bir iktisadi devlet teşekkülü olan Sümerbank da, kuruluş gayelerini inkar ederek kamunun parasını, Amerikan emperyalizminin eziyen halkları uyutmak ve sindirmek için açtığı ekonomizm düşmanlığı kampanyasına yatarımıştır.

Oysa Sümerbank, 1930'larda ilk beş yıllık ekonomik planımıza göre kurulmuş bir devlet müessesesidir. Türkiye'nin çeşitli il ve İlçe merkezlerindeki fabrikalarıyla Sümerbank, özellikle pamuklu ve yüzlü mensuca türkçe'nin ihtiyacını büyük ölçüde karşılamak, lokomotiflerdeki piyasada nazır rol oynamak, başhecti giyim esyasının halka ucuz fiyatla istikamini sağlamak göreviyle yükümlüdür. Sümerbank'ın bir başka önemli görevi de, işçilerde daha iyi çalışma şartları, ekonomik refah ve sosyal güvenlik tensin etmek'tir.

Ancak AP'lerin kontrolundan geçen Sümerbank, olsa ayınlıkta işçi grevlerinde de görüldüğü gibi halktan yana, içinden yana tutumunu tamamen ihmali etmiş, bir komünizmle mücadele Derneği haline getirilerek, Amerikan emperyalizminin borazanlığını yapmağa başlamıştır.

Sümerbank, bu aşagılık propaganda kitaplarını, hangi fon-

dan finanse etmekte, milletin parasını hangi yetkiye, gerekçeye dayanarak kapitalizm meddahlığı uğruna çarçur etmektedir? Sümerbank yöneticileri bu sorulara cevap vermek zorundadırlar.

Eğer bu sorulara cevap verseler de, vermeseler de, emperyalizmin çıkarları için pegasus epektikleri bu paraların hepsi elbet bir gün Sümerbank'ın başına çökreklenmiş bulundurlardır.

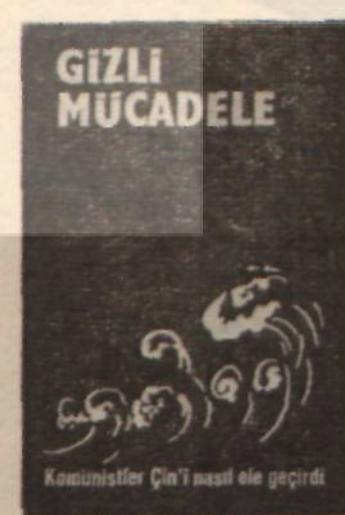
Eğer bu sorulara cevap ver-

verseler de, vermeseler de, emperyalizmin çıkarları için pegasus epektikleri bu paraların hepsi elbet bir gün Sümerbank'ın başına çökreklenmiş bulundurlardır.

Türkiye'de «komünizm düşmanlığı» kampanyası açarak asında Amerikan emperyalizminin borazanlığını yapanlardan biri de Türkiye Ziraat Odaları Birliği Başkanı ve Egenin en büyük ağalarından Fahri Tanman'dır. Ziraat Odaları Birliği, zaman zaman, Sümerbank'ın yayını aldığı instans kitaplar

met Demirpençe, Mustafa Tut, Kerim Yay ve daha bir çok toprak ameli adına Kon Bozkır'ının Çat Köyü'nden Mustafa Akgül'ün ANT'a yollandığı mektubu gayet açık şekilde günümüze eklemektedir.

«Bizler iş bulmak, çalışmak

GİZLİ MÜCADELE
— Çan Kay Sek köpeğinin sesi —

İş bulmak, çalışmak için Söke ovalarına dökülmüş ameli kişileriz. Söke'de biz iş veren bir bey vardır. Elinde 170 bin dönüm toprağı var. O verdi bize işi. 37 kişi ile Fahri Tanman'a yardım. Daha benim gibi 37 kişilik gruplar vardı. Fahri Tanman bize geçen yıldan ekişim 600 dönüm yer ile

Komünizmle mücadele Derneği haline getirilen Sümerbank'ın bir sendikaya gönderdiği mektup.

KOMÜNZM NEDİR?
— Sümerbank'ın kitabı! —

600 dönüm daha bu yıl motorla ekilmig, hiç çapalanmamış yerin kapasını götürü olarak verdi. Önce bize zor olan yerin kapasını vurdurdular. Yövmiyemiz 7,5 liraya bile geldi. Kolay yerin kapasını ile ince kapayı vuracağımız sırada beyden gelen bir haber üzerine Müdür bizi başka bir tarlanın kapasına gönderdi. Biz, Nasrettin Hoca misali ürettimizin kaç lira olduğunu sorduk. Su fiyatına çahsakınız demedikleri gibi vurursanız vurmazsanız defolur gidersiniz diye azاردılar da. Aynı zamanda önceen almış olduğumuz tarlaların kapasını bile yaptırmadan kovalular, işten çıktılar. Bizim çahsakalarımız, emegimiz hep boşa gitti. Hakkımızı alırsız dediyeşk bile bize, «gidin bizi allahınızda kadar şikayet edin» dediler.

«Sımdı o beylere soruyoruz. Cephede ölen kim? Çiftlikten kovalan kim? Gene o bey, «gidin bizi allahınızda şikayet edin» demekle neyi kastediyordu? Biz o beyden hakkımızı, emeginizi is-

tierz. Sadaka değil. Türkiye'yi kurtaran ve kuran beyler değil, ağalar tarafından sömürülip kovalan ameli ve işi! Çiftliği kuran ise bizleri uyut köle gibi çahıstan beylerdir. Gene o Fahri Tanman sunu bilsin ki biz içsiler kovala dövüle bir gün nasıralıştı ellişimiz ürettigini, emegimiz karşılığımı, alın terimiz ücretini bidden kaçırmak, bizi sömürmek düzeli bir gün emege saygı duyan bir düzene son bulacak!

«Gene o Fahri bey 170 bin dönüm çiftlik yetmiyormuş gibi Batmazların elinde bulunan otlağ yerini bag dikme bahanesiyle çevirip sonunda zeytinlik bahçesi yapar. Köylü fabrik, ses çıkaramaz. Bastakiler de bunu görmezler. Binlerce içsisi köle gibi çahıstan Fahri Tanman ve ortaklarının düzenlediği oyunları ve hileleri gayrı tüm emeği yığınları bileyeciktir.»

TOS'e Tos Vuranlara Höst!

Dr. Sökan'ın pek keyfine gitti bu oyuncu... Çemi duvarına karşı iki bomba carlattı mı, tamam! Bagħiġor eih! Ne dan kahyor, ne eam TOS Kurultayında... ve biċċare għarki, Ayše ġeċiex...

Şaklat ya Hacii! Ama dinie! Kiliċċelere dek uzamru bu davulcu yell!.. Unutma 6-7 Eyiħi!.. Demokrasisti ve Rejimi koruyoruz derken, Amerikan Reji'sini Topsakala recmettiżiż! Ve Amerikan Notasyon kanun ċalayim derken, derin bir yerinden çıkmaga caħġorsa o ġiet mizrabini...

Uyma sen, Sökan, Ateşogullarına! O ki, Endonezya'da ates yiyor, kivilcum siġġaktar!...

Tekin değildir öğretmen! Sanma dagħiġi lar, arħarrar. Bir għidha birakħiżi, Amerikan Reji'sini Topsakala recmettiżiż! Ve Amerikan Notasyon kanun ċalayim derken, derin bir yerinden çıkmaga caħġorsa o ġiet mizrabini...

Surer, eker, biċċeriz għieni p-ħesnej,
Milletin her kazanci milletin kesesine,
Toplandisk Basögħretmen Atatürk'ün sesine,
Faċiżżeen salva ħiex Devrimi Cepħesine!..

Heyhat ve Kirat ki, kesik kulaġġin ardina atacak-sen sen bu nyart! İnförni'n u yku il-ħaċċa bile rahat nyuyamiyak, bu politika denen ipli paza qiegħi,

Għie de, madem, soħan oħsan da milli (mi) bir-yaratiż Sūkan, diule ve soļje, o Salomon'a. Kayseri olayiżiñn sonra, kendini Gemlik'te bag - kiċċi aqik, ve għie kendheri Qanakkale'de davullaria karsilayha kaċċi CHF'li. Benim Söleyeek Bir Seyin. Yek, dien Baħbok'a soļje ki, bir-tekerieha var-din imlejha tħalli. O da gu:

Ajet, baktin burunna: Bir taraf sażķ; bir taraf tożzuk, dummaħħi... Bir tarafında demirciler demir dövbiyor; bir tarafında kalayeslar kalay kālajhyor... Vardni bir-kalayen minn yanna: «usta, bize kalayċiħk ḥġix?» de din. Bir buġi għand u tħalli.

Kalayfamadni kappli:
Bep kħalli tavallar sapħi,
Cerrah oldun, aci yaptu happli:
Binu zebiiedin, il-ħaq veriġen

Hey Masonen, sen de karar eyledin,
Kär eylem derken, zarar eyledin,
Seyis oldun, bir at tumar eyledin,
Kuyraġun kopardon, kien silerken.

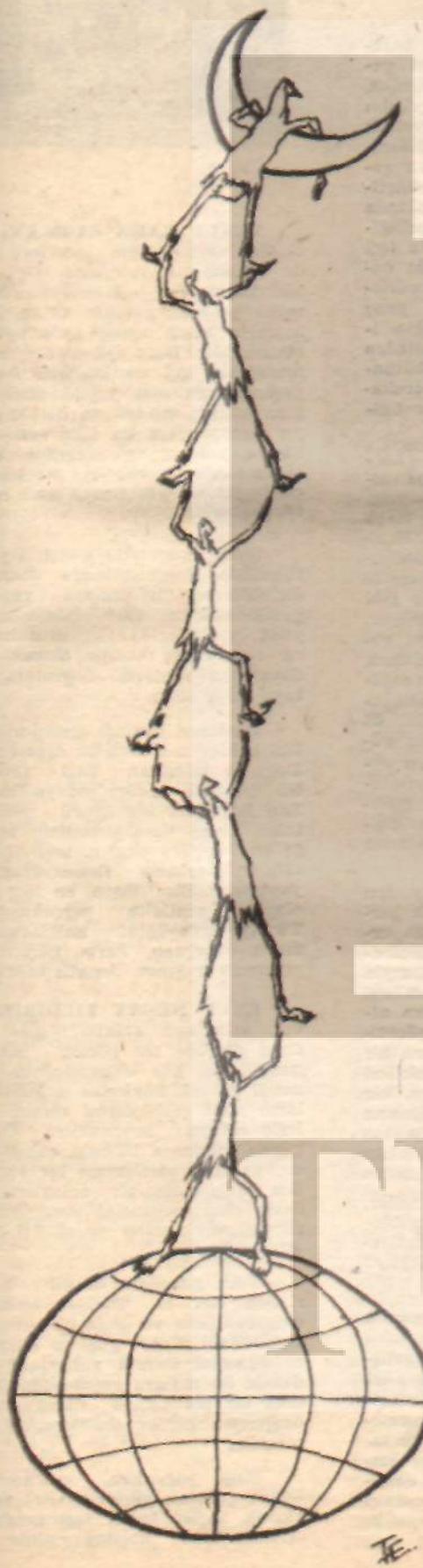
Söleyeek bir-żebbuġi, għiġi għad-dibbi, kħallha bieq-

Can YÜCEL

Kayseri'deki oyun ve oyuncular!

İdris Küçükömer

Ferruh Doğan

B

IR yıldır tekrar ve tekrar salatmaya çalıştık. Artık ortada gayet açık belirlenmiş tarihi bir oyun var. Bu oyun, Türkiye halkını bölgücü ve birbirine düşürücü niteliktedir. Bu oyun, uzun süredir, emperyalist kapitalistler için Türkiye'de bir strateji uygulamasıdır. Emperyalistler bakımından gerçekçi ve başarılı da yürütülmektedir. Mesele gider:

1. Emperyalist merkezlerin merkezi Amerika Birleşik Devletleri'nde, büyük tekeli merkezleşme, sadece büyük ve ileri teknolojisi ile ekonomik alanda degildir. Onuna tamamlaşmak üzere askeri ve politik alanda da olmaktadır. Yani bu üç alanda alnına ve yürütülen kararlar, büyük ölçüde Amerika Birleşik Devletleri'ne ait merkezlerde alınmaktadır. Bu eğilim, marksist açıdan gayet rahatlıkla gözlenebilir. Her üç alan karşılık ilişkilerle birbirine bağlıdır. Ve bu tamamlaşma, dünya yüzünde yayılmaya, «tırmanma»ya devam etmektedir. Fakat açıkça gözlendiği gibi, bu yayılma, gittikçe büyüyen kendi hastalığına birlikte getirip büyütülmektedir.

2. İstanbul'da geçenlerde toplanan Dünya Ticaret Odaları temsilcilerinden Mr. Watson, emperyalizmin beynemileci, ulus tanımayan gerçekini meydan okurcasına açıklamıştı. Bu sadece diğer kapitalist ülkelere değil, az gelişmiş bizim gibi ülkelere de hitap eden, meydan okuyan bir sesti. Sesin高频 tonu, kapitalizmin büyüyen hastalığından ileri gelse gerekte.

3. Şüphesiz, az gelişmiş diğer kapitalist ülkeler yanında, Türkiye gibileri de daha fazla bağlı kılınmak için, karga çıkan ve potansiyel olarak çabablecek güçleri bölmek gerekecektir.

4. Türkiye'de tarihi ve şairesiz bir bölünme olmuştur. Artık Ürune el koyabilen bürokratik (sivil - asker) otokrasi ile halkın arasında geniş ölçüde bölünme olmuştur. İçerde üretim aracı sahibi olan veya olmayan bir sınıfın ağırlığıyla bürokrasiyi tamamen emrine alabilecek bir ekonomik ve politik gelisme olamamıştır. Osmanlı ve cumhuriyet döneminde artık ürdün massedden iktidar, zaman zaman ağırlıkları değişen ortaklıklar (koalisyonlar) ile yürütülmüştür. Sindi arası bürokrasi, hem ideolojik ve politik olarak, hem ekonomik, hem de askeri olarak üretim aracı sahipleriyle (iç ve dış) tamamlaşmaktadır, hatta bir kısmı kapitalist sınıfı dahil olma eğilimini ortaya koymaktadır. Söz konusu tamamlaşma, şüphesiz, karışık (kompleks) bir biçimdedir.

iSTE burada, bizdeki bürokrasının tanımlayıcı önemdeki tarafını ortaya koymak istiyoruz. Osmanlı ve cumhuriyet bürokratısı:

a. Toplumda mevcut bütün sınıflara açık yukarı seviyede yönetici bir kilitir. Yani aşağıdan, köylü, işçi, menur, büyük toprak sahibi v.b. sınıf yada gruplardan bürokratik kitleye girmek kabildir.

b. Bu devdebelli, merasimli, adeta şarık görünüslü kitleye girince, halktan, gelinen sınıflardan genel olarak kopulmaktadır.

c. Oyleyse küçük memur (sivil - asker) kadroları, bu yönetici ve tarihi özellikleri olan bürokratik otokrasiye girmek olguları çok açık olmakla beraber, bu bürokratik otokrasiye dahil sayınmayacağı. Fakat hiyerarşik bürokrat yöneticiler tarafından kullanılmaları da çok kelaydır. Çünkü,

d. Memuriye eğitim yoluyla verilen ideoloji, ana hatlarıyla batiçi - laik, kapitalist ideolojidir. Ve bu, Türkiye'ye tamamen yukarıdan ve emperyalist zorlamalarla, aynı zamanda dışarıdan gelmiştir. Ekonomik taban değişmediği, hatta zaman zaman geriye doğru bir gidis gösterdiği için bu yukarıdan ve dışarıdan gelen ideolojik (hukuku ve politikasıyla) değişim, halka yabancı düşmüş, bir yabancı gibi ondan alıcı, istismare gözkümüş ve halk kitlelerince öyle değerlendirilmistiştir.

Gergi bu ideoloji içinde dahi temel gelişkileri açıklama olağanı veren bazı açık kapılar bulunabilir. Fakat nesnel (objektif) koşullar, tarihi ters düşübü teşvik edici durumdadır maalesef. Batiçi - laik ideoloji

ile devrimcilik adına yola çıkdığında, ters düşmeyi teşvik edici bir mücadeleye giriliyor ve emperyalistlerin istediği bölünme daha da keskinlegine eğilim getiriliyor. Bu yoldan meselelerin çözümü için ileri mutlak bir adım atılabilir belki ama, acaba dünya seviyesinde nisbi olarak geri gidiliyor mu? İşte soru!

G

ERÇİ bu mücadele, emperyalist koşullar altında çıkmazdaki ekonimiyi daha da çıkmaza sokabilir. Bu ağrılışan çıkmaz, sınıf meselelerinin ortaya çıkışmasına yarayabilir. Fakat, bir yandan da çıkmazın sebebi, laik, batiçi - ileri «devrimbaz» hareketlere kolayca yüklenebilir. Bunda bir gerçek payı da vardır. Ki bunu, emperyalistler, İslami - doğuçu değerler sistemine sağlamış halk nezdinde başarıyla yürütülmektedirler. Ote yandan da, emperyalistlerin, değişen dünya koşulları altında şimdi kendi paralelinde olan ve olabilecek koalisyonları Menderes'in dumuruna da getirmemek isteyecileri rahatça düşünebilir.

Temel gelişkilerin açıklanmasını ve bunun mücadelesinin yapılması engelleyen bir koalisyonu yoğunlaştırma gəbələri halen mevcuttur. C. Bayar'ın politikada yüzde 97lik koalisyonu büyük ölçüde kurulmuştur. A.B. Devletleri'nin ilk istediği, bürokratik kligin ağırlığı ile katıldığı bu koalisyondur, bu tamamlaşmadır.

İste bu arada tarihi bölünmeyi teşvik etmeye ve hem de gavurun en gavuru olarak sosyalistleri gösterecek onları teşrif etmeye dönen oyun, Kayseri'de de futursuzca apaçık oynamıştır. TOS'ün toplantı yerini olarak seçtiği Kayseri, Orta Anadolu'nun sanayi ve ticaret şehridir. Küçük esnaf ve sanayicinin gelişmekte olduğu, ileriye ait ümitlerinin yoğun bulunduğu bir yerdir Kayseri; yani sözü edilen bölünmeye uygun bir yer.

I. Paşa, Üniversite öğrencilerinin sınıflarının eylemlide yapılmasını seçim için sakınca bulur, fakat seçim sonrası Türkiye çok mu rahat olacak? Paşa için önemli olan, A.P.'yi bölgerek sağlanacak koalisyonu iktidar Ekinde gerçekleşmezse, 1970'de yeni seçim için Türkiye'yi kendinden başka bir hakemin yönetemeyeceğini ortaya koymaktır.

Türkiye'de halen bir cunta hareketi için ortam katiyon yoktur. Fakat koalisyon kurulursa, bu Demirel ekibinin tasfiyesi, hatta Reis Cumhur C. Sunay'ın nüfuzunun azalması Jemek olacaktır.

V

E Kayseri'de olay çıkabileceğinin iktidarda olanlar yada yakın olanlarca bilinmesi gerekdir. Oyleyse istenen nedir?

Paşa, Demirel yönetiminin camura battığını istemek ister. Demirel de bölünmeneyleri toplamak ister. Fakat en güzel, laik - ileri ile İslami bölünmesini Amerika'nın istemesi olacaktır.

Bu kadar açık ve basit tertip nasıl olur diye sormak gereksizdir. Çünkü, olayın bu kadar basit seviyede sırtına olması, bundan emperyalist çerçeveye içinde olan bütün güçlerin yararlanacağı hesabında olmalıdır.

Halen, karışık hesap ve korku ile baziları, sanki bağımsızlığı gibi, bir kısım bürokratların halktan kopuk nitelikte bir hareket kampına katılırlar! Böylece bölünme işini teşvik etmiş olırlar. Hem de «devrimci» diye diye...

Yalnız, büyük emekli kitleler «yanlış bilinçlendirmes (Engels) içine atılmışa, bu egemen sınıfları (iç ve dış) da yanlıltıcı olmuyacak mı?

Türkiye'de elbette, «nesnel koşullar nasıl ve ne kadar gelişecektir.» sorusunu bütün olarak sorulup cevaplandırılmalıdır. Fakat mevcut saptanabilir ve yakın gelecekte tahmin edilebilir. Politika gerçek devrim için bir aractan ibaretir. Bu aracı Türkiye'de emperyalistler büyük ölçüde doğru kullanıyor. Ters düşen kendini gerçek sol sanan ve kolay yolu seçen oportunistlerdir bize göre...

GENÇLİK HALKA NASIL ULAŞACAK?

Aç ulan, aç ağzını,» diye bağırı polislere biri.

Bu strada bir diğeri «yapma yetter» dedi.

Günlerden 12 Haziranda ve 9-10 Hazirandaki Üniversite olaylarıyla ilgili olarak tutulan bir gençin ağzına isemek istiyordu bir polis. Yaptığı tüm iğkence, attığı tüm dayak yetmemisti. Yerde yatan gencin bıyıklarından bir kısmı yolumus yanına bırakılmıştı...

Polislere gururluydu. Zehir Hafife Sükür'ün emirlerini yerine getirmişti. Yalnız bir seye akları ermiyor. Bu kadar dayaga rağmen bu gençler hâlâ neden kavga - dövüş eylemlerini sürdürdülerdi...

Bundan birkaç saat sonra savcılığa gitmesi gereken başka bir öğrenci daha getirili, odalarдан birine sokuldu. Üç polis bu ırı yarı gencin üzerinde gezdiler, eğnediler, kükrettiler. Sonra biri bağırıldı:

«Ulan, kelime-i sahadet getir, salavat!»

Genc, polsların hic anlamıyor gibi şekilde, onlara küfürmeden durdu. Yalnız bir şirin bir misrarı söyledi onları şaşkıracasına.

«Vurun utan, vurun. Ben kolay öhnen...»

Bir polis tabanca çekip karşındaki öğrenciyi uzattı!

«Vur utan, erkeksen vur beni.»

Genc hiç cevap vermedi. Biraz önce aynı polisin müdürlüğünden söylemeklerini aklandıncaya geldi: «Siz bu hareketleri cunta için yapıyorsunuz. Ama cunta gelse ilk başta sizi, çocukları keser. Bize sıra sizden çok sonra gelir.»

Bu terör, karakol dayaklarının, kükürlere, tekmelelerden ileri gitti. Şimdi yüzde yakun öğrenci tutukludur. Ve bu terörün yaratıcısı işbirlikçi AP İktidarı'nın yöneticileri, sürdürdükleri bu terörle öğrencileri yıldıramadıkları gibi, bileyenlerine sebep olduğunun farkında değildir. Onlara en güzel cevabı sanırım Sağmalcılar Cezaevinde birlikte kalmaktan olduğum genç kavga arkadaşlarının görüşleri verecektir.

• Gençler neye karşı, ne için savaşmaktadır?

CELAL DOĞAN: Gençler, Musolinin faşist kanunlarından ahnahn hükümlerden halen yürürlükte olduğu, Amerikan emperyalizminin kol gezdiği, feudal artıkların bulunduğu ve işbirlikçilerin ve de komprador burjuvazının hakim olduğu ülkemizde, doğal olarak tedirgindirler. Bu nedenle anti-emperyalist, anti-kapitalist, anti-faşist, anti-feodal bir düzeni kurabilmek için Türkiye gençliği her fırsatla mutlaka gerçekleri Türkiye halklarına anlatmakla yükümlüdür. Bu ha-

reketlerimizde biz, gençler olarak proletaryanın önderliğinde gerçekleştirilecek antiemperyalist devrim için onların yanında yer alıp tarihi süreç içerisinde onlara birleşteneceğiz.

• Toplumu öğrencilere görevleri açısından son öğrencisi hareketlerini nitel ve nitel olarak değerlendirir misiniz?

CELAL DOĞAN: Bu kavgaya katılan militanların sayısal gücü üniversite yöneticilerinin kamuoyuna gösterdiği şekilde hiçbir zaman 200-300 kişi değildir. Fakat asıl bizim arzuladığımız orana da ulaşmamıştır. Her yeni hareketimizde ise, hareketlerin gruptan bize iltihaklar olmaktadır. Öğrencilerin nitel gücün gelince: Çoğunluğu anti-emperyalist kavgada tam bilinci olmamasına rağmen, emperyalizme karşı gizmanın gerekliliğini duymaktadır. Üniversite yöneticilerinin ve işbirlikçi iktidarın tutumunu ve iktidarın emperyalizmle bağlantısını birleştirebilmektedir. Su bilinmelidir ki, anti-emperyalist kavgada üniversite öğrencileri, yöneticilerinden daha bilinci, daha duygulu ve daha yurtseverdir.

MEHMET BEŞPINAR: Son öğrenci hareketlerini değerlendirdikten önce sosyalist öğrenim gençliğinin görevlerini saptamamız gerekdir. Yüzeysel olarak bu görevi ikili bir işlerlik içinde görebiliriz:

1. Sosyalist gençlerin baskı grubu olarak görevleri vardır. Bu yıldıza eylemlerden **Kemer'in geri alınması** ve **«baskı» kanunlarının çıkışının engellenmesi**ni gösterebiliriz.

Biz baskı grubu olarak kendimize ve halkımıza demokratik bir ortamı yaratma görevini yükleniriz.

2. Bence asıl görev ana sosyalist örgütün yandaşlığıdır. Fakat Türkiye'de sosyalist örgüt tutarlı bir çizgiye olmadığından, şehir ve köy emekçilerine sosyalist potansiyeli kazandırmak bir yerde doğrudan doğruya gençliğin görevleri aracına girmektedir.

Bunların başarılmasının için üniversiteli gençler olarak örgütlenme ve örgütlenme ortamını yaratmalıyız. Örgütlenme ortamının yaratılması için demokratik bir üniversitenin kurulması kavgamı yürüttür. Bu çabada kitle hareketleri yaparız. Bu ise, bizi nitel olarak büyük rakamlara ulaştırır. 9-10 Haziran hareketleri de bunun en somut örneğidir. Yalnız son dönemlerde harekete katılan gençler eylem dışında eğitime tabi tutulmadıkları için nitel aramış istenilen orana ulaşamamışlardır. Başka bir deyimle, şehirde, alanlarda demokratik üniversite için elde ettiğimiz güç, şehir ve köy proletaryasının örgütlenmesinde kullanılmamaktadır.

SITKI COŞKUN: Gençlik hareketlerinin özellikle 1960 sonrası gelişimi üst yapıya ilişkin isteklerden, düzen değişikliğine doğru bir gelişim göstermektedir. Bu gelişim, gençlik içerisinde bir sosyalist çekirdeklesmeye doğrultmuştur. Giderek bu çekirdek gençlik hareketlerinin yönetici, önderi olmuştur. Bu noktada genç insanlar, kavganın bütünselligi kavrayarak ana görevlerinin işi ve köylülerin iktidar kavgasında onlara yandaş olduğunu belirlemiştir. Ancak bu gelişimde genç adamlar kendilerine ilk köşegeni içerisinde bulundukları Üniversiteden geldiğini görerek, kavganın bütünselligi unutmadan önce üniversitede değiştirmeye, yanı demokratik üniversite kavgasına girmiştir.

1968 Haziranından bu yana gençlik hareketlerini incelediğimizde nitel ve nitel bir gelişimle karşılaşırız. Hatta son hareketlerde ulaşan 10-15 bin kişilik güc, nitel bakımından limite yakın bir rakamdır. Ve bu nedenle Amerikanı iktidar ile Üniversite senatosunun suratına bir şamar gibi inen eylemler gerçekleştirilmiştir. Doğal olarak nitel gelişim, nicel gelişimle aynı düzeyde değildir. Yalnız, özellikle hedefleri tayin etme ve bıçım bakımından önemli nitel gelişimler ortaya çıkmıştır. Şöyle ki; 68 Haziran'da pasif olarak eylem yürütenleri destekleyen gençler, son eylemde yasa dışı biçimde Üniversiteyi işgal eden toplum polisinin saldırısına karşı, saatlerce, binlerce kişilik kitleler halinde geniş bir alanda dövüşmüştür.

İkinci önemli nitel gelişim son hareketin taktik hedeflerinin çok gerçekçi bir biçimde saptanmasında ortaya çıkmıştır. Şöyle ki; 68 Haziranından bu yanaklı davranışlarıyla demokratik ve uluslararası Üniversiteyi kurma yolunda en ufak bir adım atmayan amerikanı Üniversite yöneticileri karşısında, bu kez yeni bir taktik denemişlerdir. Yöneticileri y普ratmak için bir vur - kaca, bir anında bir Üniversite gerilmasına girmiştir. Bu davranışlarında ise senatoaya aldığı bütün aksi kararları değiştirerek başarıya ulaşmışlardır.

Ayrıca son harekette öğrenciler, namusu öğretim üyelerinin kendileriyle birlikte gayrimilli ve antodemokratik Üniversiteye karşı kavgaya girmelerini sağlamışlardır.

Bence, nitel bakımından bugünkü gençlik hareketlerinin bugünkü düzeydeki eksikliği, gençlerin gelişmelerinin ki burada kusur sosyalist gençlik kadrolarının örgütlendirme ve yeterince discipline edilmemesidir. Bu başarılama, maddenin tabiatına uygun olarak, hareketler hizla küçük burjuva anarşizmine dönüştürür. Başarı ve örgütlenme emekçi sınıfların iktidar kavgasına yandaş olmayı sağlayacaktır.

YUSUF BAHA GÜRCAN: Son olaylar ve gençliğin görevleri üzerinde arkadaşlar yeterince bilgi verdiler. Yalnız bir noktanın üzerine basarak geçmek gereklidir. O da bu eylemlerin kesin sonuç alma eylemleri olmadığıdır. Bazı eylemlerin ise, ana niteliğle işi ve köylüyü harekete geçirilmek için yapıldığıdır. Örneğin, montaj sanayii ve NATO'ya hâzır kampanyası bu türündür. Gençlik bu yoldaki eylemlerle sorunu çözülemez. Ancak işi ve köylülere çözümyolu göstererek onu harekete geçirir.

Sımdı üniversite öğrencileri yaz taytillerinde memleketlerine dönmüşlerdir. Yöresel bir çalışma yapmaları gerekmektedir. Bu çalışmaların bir yönü, yaptığımız eylemlerin halkımıza rotatiflerle kasıtlı olarak yanlış duyurulan yönlerini doğrularıyla ortaya koymaktır.

Bunların yanında gençler olarak bizi bekleyen somut bir eylem vardır. Doğu'da yillardan beri insanların tel üzerinde camii ortaya koyduğu Zap Suyu'nda bir köprü yapılmaktadır. Genç kardeşlerimizin başlattığı bu köprüde slogan, bildiginiz gibi «Halk Morisson firmasından evvel yaparsınız. Bize düşen, bu sloganı, bu olayda mutlaka gerçekleştirerek, Türkiye gençliğinin, halkının yanında olduğunu, karşı güçlerin yanlarına rağmen, ispatlamaktır.

EYÜP NEŞAT YILDIRIM: Evet, arkadaşın anlatıldığı gibi, hatta daha da öte bir görev, Üniversite gençliğinin giz dönenindeki en önemli görevi, köylerine dağılarak onların sınıf çalışmalarını somut örneklerle ortaya koymaktır. Örneğin, günde ortalamada 16 saat çalıştığı hâlide, yaşama şartlarının bir türlü neden değiştirmeden, dolayısıyla iktidarla olan gelişkisini, Amerikan emperyalizmiyle olan gelişkisini ortaya koymaktır.

Yine gençliğin önemli görevlerinden biri de, Türkiye halklarına emperyalizme ve onun işbirlikçisi durumındaki siyasi güçlere karşı kendileri düzeni kurma yolundaki mücadelede ön saflara geçmesinin kaçınılmaz bir zorunluluk olduğunu, yanlarında kimler olabileceğini belirtmesidir.

Bunu yaparken, mücadelede oneline çıkacak güçlerin nitel ve nicel olarak hiçbir önem taşımadığını da açıklamaktan kaçınmamalıdır. So-

Köylü, gençlik eylemlerini nasıl karşılıyor?

Arkadaşımız
Osman Saffet
Arolat'ın
hapishanede
düzenlediği
açık oturumda
tutuklu
gençlik
liderleri
gençliğin
devrimci
eylemi
nasıl olması
gerekliğini
tartıştılar.

sağta zaferin halkılarımızda olduğu
anlaşılmadır.

CEMİL GÖK : Bu noktada, 9-10 saatlerin hareketlerini yeniden değerlendirmek ve nitelğini bir kez daha sağlamak yerinde olacaktır. 9-10 saatlerin gençlerin hareketi, memleketimiz Üzerindeki sümürlü hayallerini 1960'a kadar sapık ıgribüklilikten vasıtasyyla gerçeklestiren ve bu gün daha şiddetle sürdürmeye olan Amerikan emperyalizmine karşıdır. Gençler son olayda ulusal aktif bir gün daha şiddetle sürdürülmemekte olan sularının kaba kuvvetine, yoklama sahnesine karşı çıktıı, set çekmişlerdir. Özellikle 10 Haziran günde binlerce genç, sokak aralarında, meydanlarda anayasaya aykırı bir kararla Üniversiteyi iki sefer kapayan ve Türk Üniversiteye polis sokan Amerikan paslanmış yöneticilere dera vermiştir. Bu hamle aynı zamanda gençlerin, emekçi halk kitleleri lehine, egoist ıgribüklilere karşı etkin bir şamkı olsunmuştur.

NIZAR OZKAYA: 1968 hazırlamış olduğum bu yana sürmekte olan öğrenci hareketlerini bir takım fasıl testi türlerle önleme çalıkmak, onları durduracağı yerde, daha hızlı genelgesini sağlamaktadır. Öğrenciler artık padışlarının tarihini değil, halkın ve ülkesinin gerçeklerini öğrenmek istemektedirler. Bu nedenle tutucu öğretim üyeleri karşısında onların bilimsel özü olmayan bilgilendirme karşı çıkmaktadırlar. Devrimci öğretim üyeleri de gençlerin bu kavgasında onlara birlikte hareket etmektedir. Son olaylar, bir anlamda da, istediklerini öğrenme yolunda yaşanan bir eylemdir. Başbakan, İçişleri Bakanı ve tutucu öğretim üyeleri, halkın seven gençliği suçlamaktadır. Bu, onların gafletiştir. Ayrıca, bilenlerini oyular, kendi içinde de gelişkilerle doludur. 200-300 öğrencinin harekete katıldığını iddia eden yöneticiler, 2 bin polisin arasında bulunan toplum polisi arabasının yankıması olayını öğrencilere yüklemektedirler.

Bugün Anadolu'da tatil geçirmekte olan genç kardeşlerimiz, bu gençlerin halkımıza mutlaka açıklamadır. Ve bu mihadelenin halkımız ve ülkemiz için olduğunu belirtmelidirler. Zaten en kısa zamanda bu belli olacaktır.

• Devamlı tatil geçirmekte olan gençlere görev yüklediniz. Bunu nasıl açık ortaya koymusunuz?

MEHTİ BEŞPINAR: Bence bugün tatilde olan gençler sadece kendi yörerlerini çalışma alanı olarak seçmeliyler. Yapmalari gereken çahşemalar ise söyle gruplayabiliriz:

Once bölgesinin sosyo - ekonomik yapısını incelemelidir. Sonra işçi ve köylülerle organik ilişkiler kurarak yöresel gelişkileri su yüzüne çıkarıp saptamalıdır. Emperyalizm ve komprador burjuvaziyle olan ilişkileri, bu gelişkiler ısuğunda ortaya koymalıdır. Bölgesinde ana örgütün güçlenmesine yardımıcılık etmelidir. Ayrıca, bölgesel gelişkiler hakkında düzenlenen kampanyalara karşı uyanık olarak bunu bölgesinde uygulamalıdır.

• Peki, Zap Suyu Köprüsü bu noktada nasıl bir anlam taşı?

MEHTİ BEŞPINAR: Yurt çapında bir anlam taşıyan Zap Suyu Köprüsü gibi eylemlerin popülist bir çizgide kalmaması için sürekli eylemlerle bütünlennmesine çalışmalıdır. Ayrıca, su anda tatilde olan öğrenci kardeşlerimize, bu ve benzeri eylemlerin, halkımız - gençlik arasındaki ilişkiler açısından geniş çapta propagandası yapılmalıdır. Bu eylem bence, Demirel'in İstanbul'da seçim propagandası olarak gecekondu tapusu dağıtım gibi, rotatörlerle değilse de, gençlerle halkınize duyurulmalıdır.

SITKI COŞKUN: Zap Suyu eyleminin sosyalist gençlik hareketleri bakımından önemli, bir somutlamayı verebilme olanıma taşımıştır. Ve buradaki ana amaç da, bizim açımızdan bu somut önekten sağlanacak propagandadır. İşte burada hareketin popülistne kayabileceğini düşünmek ve özellikle köprü yapım sonrası bu tip eylemlerin süreklilığını sağlamak gerekdir.

CELAL DOĞAN: Doğu Anadolu halkları çok iyi anlaşılmıştır ki, İstanbul'a milyarlar tutarında asma köprüler yaptırıp rahatlarım sağlayan ıgribüklilikler, İktidar ve Morrisson firmasının eski temsilcisi Demirel artık onları temsil etmemektedir. Doğu halklarına yapılacak yardım ve onları aydınlatma, insanca yaşama ya ulaşacak devrimin savaşçıları, kendi içlerinden çıkan kimse olacaktır. Onların yandaşları ise, Türkiye'li gençlikdir. Zap Köprüsü bunun ilk temel köprülerinden biri olacaktır.

Büyük Kantlerdeki öğrenci hareketlerinin bir avuç anarşist tarafından çıkarıldığını söyleyen Süleyman Bey'e sunulur.

Ege bölgesinde halkın arasında yaptığımız soruşturmadada halkın öğrenci hareketlerine ilgisiz kalmadığını gördük. Bu yazımızda halktan kişilerin büyük kentlerdeki ıgaller ve boykotlar hakkında ne düşündüklerini, öğrenci - polis çatışmasını nasıl karşıladılarını söyleştiğimizi iletiyoruz.

Ahmet Ceyhan, Bursa İl'nin Apolyont Köyü'nün sakinlerinden 65 yaşında köylü vatandaş. Kendisi son seneler kadar C.H.P'nin listelerinden köy muhtarlığı yapmış. Koyu Bir C.H.P'li olduğunu biraz utanarak söyledi. Sonra da ekledi sözlerine: «Na yapalm evladım, TIP henuz bizim köye girmedik ki Benim gönülm sorarsan TIP der ama, CHP'den de vazgeçmek müşkili geliyor bana.»

Ahmet Ceyhan ıgaller, boykotlar hakkında öğrenci - polis çatışması hakkında düşündüklerini söyle anlattı.

«Bu işte tabii talebeler hakkı. Konugamıyorum, gelmiyor lerdan, sen yazigte.»

Ahmet Ceyhan'a «Öğrenciler eğitim eşitliği diyorlar, bu düzen değişmeliydiyor, siz ne dersiniz?» sorusunu yöneltilmişde «Eğitim eşitliği olmalıdır, bu düzen tabii değişmeliydi» deyip devam ediyor sözlerine:

«... polisin öğrenciyi dövmesini tasvip etmiyorum. Öğrenci suçu ise kanun var canım. Kanun cezasını vermeli. Sopayla, mopalıa bu olmaz. Kara kuvvetten memnun değiliz. Dua etsinler ki köylere gazete pek gelmiyor. Köylü bu işleri genellikle bileyim. Bazen hayvan gibiyiz, dünyadan haberimiz yok. Ama o öğrenciler köylere gelip de neden bu işleri yaptıklarını anlatırsalar kuzu gibi dinlerler, 'hakkı yavu, hakkı eyi gonoştı' derler.»

Tevfik Kaya 32 yaşında. Bimekan tarım işçisi. Söke Ovası'nda sabahın 5inden akşamın 6'sına kadar çahşip 12 lira yevmiye alıyor. Ahmet Ceyhan'a sorduğumuz sorulara söyle cevap veriyor:

«Valla, toplum polisine de bi sey bulamıyorum ben. Bizim gibi emirle kişi gitdi. Belki o adam da cop zoruya gitdi oraya, öyle ya, Söke'deki Toprak Reformu yürüyüşünde kulağımla duydum. Toplum polislerinden biri 'bu kalabaklı az bile' dedi. Tani bu okuyan arkadaşları gomünist diye budamağa kalkınca keyfi sahtecilik olur diyom ben.»

«Tevfik Kaya'ya kendin bu olaylar olurken İstanbul'da olsan ne yapardın?» diye sorduğumuzda hiç tereddüt etmeden «ben polisi pek suçluymam. Onlar biraganın yanında çalışan yevmiyi işgi gibi. Ama gine de gençlerin arasında olurdum. Nitelik Söke'de Toprak Reformu Mitingine de iştirakteydim.» diyor.

Afşar Köyünden seyyar işçi Osman Colak konuşuyor:

«Ben cahilim, bu bakımdan pek bi sey bileyim. Ama gene de polisin gençleri dövmesini kabullenemiyorum. Çünkü: dayandığımız bi adalet vardır. Suç işleyen adaletin divanına çekilir. Ifadesi ahmir. Vurmak, dövmek doğru olmuyor. Hatta nefret getiriyor bana. Gençlerin dedikleri de muhakkaktır. Herken bedava okumamıştır. Bu kapitalistlerin düzeneğine doğrusu bu ya ben de düşmanım.» diyor. «Kendin İstanbul'da olsan bu öğrencilerin arasına katılıp dövüşür müydin?» diye sorduğumuzda söyle cevap veriyor:

«Süphesiz. Bugün o gençler ölmüş olabilirsin de biz niye bilmeyelim. O gençler bugün okulunu bırakıp bir yere kâtip girse gine karnımı doyurur. Demek ki onlar kendi menfaatine dövdülmüşler. Vatanın menfaatine dövdüslüyor. Memleketimize bir düşan saldırısı biz birbirimizle mi çarpışacağız, yoksa düşmanla mı çarpışacağız?»

Reşat Boğaoğlu, Sökenin zengin köylülerinden. «Ben zenginim ama namusluymam. Benim de Ziraat Odalarına girişim Fahri Tanman gibi bin lira ile. Ama o adam bu gençlere piş diyor. Ben bu kelimeyi söyletmem. Çünkü bu çocukların bizim çocuklarımız. O zaman bu gençlere piş diyenler kendi zürrüyetlerini düşünsünler. O zenginler etraflarındaki köylüler de kandırıyorlar, bu hareketleri çeken öğrenciler pişir, diyorlar. Şu kahveye girip otursak başılar küfretmeye. halkın anlayabilmesi için evvela boykotların, ıgallerin nişin yapıldığını bilmesi lazımdır. Filan fabrikada grev yapılmış. Bu grev yevmiye azlığından mı, ne bileyim ne için. Ama derseler ki filan fabrikamın işçileri su iş için grev yapmış o zaman olur. Okullara gelince onlar diyorlar ki reform için grev yapık. İlgaj yapık. Ama neyin reformu için yaptın boykot, ıgalı? Bu neyin reformu? Reform, reform, diyoruz. Kültür reformu mu? Toprak reformu mu? Sanat reformu mu? Ne reformudur bu? Çevremdekiler bu hareketlerden hiç bir sey anlamıyorlar ki bir sey düzlinebilisiner. Ama anlatırsan TAMAM diyor. 'biz ne bileyim böyle olduğunu, biz başka türlü duyuyoruz' diyorlar. Bu işleri A dan başlayıp anlatmak lazımdır halka.»

İste böyle söyleyiyor Reşat Amca. Biraz düşündükten sonra tekrar devam ediyor anlatmayı:

«TİP'e Komünist diyorlar. Hem de profesörleri. 15 milletvekili var. 6 şar bin lira alıyorlar. Denemek ki devlet komünistleri besliyor. Komünistin kökü lerde dursun da sen git yapraklarını topla. Genç genç adamları dama sok. Mademki kökbelli belli, yaprağı toplamakta ninen nesi? Anayasa bir hak verdilse, halka mitingler yapın, yürüyüşler yapın hakkınızı arayın dedi. Bu na karşı tutar da toplum polisini sırtüp bu işi yapamazsan dersen bir gün döversin, iki gün döversin. Üçüncü gün can kemigi dayanır. ARTIK YETER der. Elbette onun da yeter deyip o molotof kokteylli dedikleri sey kullanmaya hakkı vardır.»

İste halktan adamlar böyle düşünüyorlar. Beynim ve yüreğini birlestiren gençler, bir de neden bu tavrı sizliklarını köylere dağılıp anlatısalar işin rengi çok değişik olur mutlaka.»

Osman S. AROLAT

İş için gittik'eri Avrupa ülkelerinden tersüz edilenler!

YABAN KAPISINDAN GERİYE DONENLER

Osman Yeşil ÇOBANOĞLU

Yaban elliye kira gedelim
Borçluktan usandık, kâra gedelim
Barınan beğeri karın doyurmaz
Karın doyuracak yere gedelim

«Biz açık gardaş! Açıktı a-
nemtsuzluk demek bizde. Tarla
yok tapan yok. Dutacak bir iş
mi? Ha! getire. Dört çocuğum
var benim. Bir de garım beş.
Geç bunları. Bir de beni say.
Etti mi altı. Altı can, altı bo-
gaz demek. Altı can dağ kökü
yececek değil ya. Günde ikişer
lira yesek, on iki lira eder tam
tamına. Bir baş soğan dikecek
yerimiz yok demek köye. Bu
on iki lira tâhil çıkar! Ben
bunu aldan ahıyom. İki liraya
bir can olur mu? Günde üç ögün
ekmek, giysi, urba, ayakabı,
tabut... Duzu büberi de var bu-
num. Var sen düşün gerisini. Co-
cuklarım boyun büküştine daya-
namadım. Bu yoğunluk tak etti
canma...»

«Dört beş yıldır beklerim.
Ne stramın geldiği var. ne bir

sey. Oysa bende bir iki yıl
sonra yazılanlar çokdan getti.
Şimdi Alaman beğlerinin işleri
dutarlar. Para gazanırlar.
Deyeceğim, bir umut dedik. De-
nize düşen yıvana sarılır. Biz de
öyle... Çok duymusuz, çok
görmüşüz, gavur elliye türüs
gedip iş dutanları. Bizim gasa-
bamızdan bile getdi bir gaç gi-
şi. İslendiler orada. Biz arkası-
zık. Devlet gaptısında adamımız
yok bizim. Arkamız olup da
torpiliyemedigimiz için memu-
ruyanı, bizim sırımızı söyledi.
Belki de ölmeli, sonraya atıldılar.
Sona galan da dona gahr değil
mi? Can burnuma çıktı eyle.
Borç dağ gibi sardı. Tez günde
çok para gazanmak gerekiyor
ödenmesi içi... Sürünmekdene
dedim, ya Siem ya çöküm.
Hast böylesi oldu işde. Getdim.

Döndürdüller. Batdır. Batan zor
çkar. Omur boyunsira borç ö-
deyecem deyi oğraz gayrı...»

O günlerde gavur kapılarda
işçiler kurşunlandı. Ağ susuz
dağılda dolastılar. Tutuldular.
Kimisi geçmeyi başardı. Kimi-
sinin yurda döndürdüller. Kaçan-
lar dağ yollarından, kelle kol-
tukta kaçtı. Kurguların arasın-
dan sıyrıp geçti. Çoğu yüksek
değeri taksi tutup kaçtı. Co-
ğu uçağı ayrı filkelerin sınır
kapılarından, ayrı ülkelerin iç-
lerine sızdı. Çoğu oralardan da
döndü. Çoğu oralarda kapamış
kaldı. Bir ay, iki, üç ay kapah
kaldılar. Kimisi iş buldu. Kimisi
da bulmadı. Oralarda eskiden
gitmiş işçilerin evlerinde
kapah. Anadolunun he köyünden,
her kasabasından var. Tar-
lasını, evini bucagini satıp ge-

denler var. Garisini, çocukların
yüz üstü koyup gedenler var.
Anasının, babasının izinden ci-
kip onları tepenler var. Açıktan
usantı gedenler. Her biri
bir umutla, bir yıkım sonu ay-
rınlıklar üzere. Gavur elliye
düştüler. Gavur elliye de ell-
kanlı begler var. Bizim halk
sözlerinde: «Gedip de gelme-
mek var gelip de görmemek
var!» diye içlenmeler var. Coğu
gitti. Gelmedi. Gelenler görme-
di.

«Benim gafamın sarmadığı»
diyor, Hidayet Tekdemir. Sürdür-
üyor sonra, «Raduyadan yayım
ederler, gazetelerden yayın e-
derler. Çeşitli seylerle duyurma-

lar yaparlar. Deyeceğim, ba-
kanlar makanlar türslere yar-
dım edin, türslere güler yüz
gösterin deyi. Gavur türsleri
bizim burda irahat ederler. Ga-
şının içinde gözün var de-
mezler, bizimkiler onlara. Suç
ederler, ellerini gollarını sallaya
sallaya gezerler. Pasaport so-
ran neyi yok. Kimesin demeyiz
canım. Den miyiz? Türslüne al-
ına yatırız... Bizim goyaumuza
pasaport var. Tapu gibi pas-
aport. Harçını yatırılmış, her bi-
seyi tamam, almışız goymuşuz.
Orda sökmüyor bu. Elin gavurları orda bize zukan
ederler.»

Hidayet Tekdemir, Nevşehir'in
Tatlar ilçesinde doğdu. Evli, dört çocuğu var.
İstanbul sokaklarında gezi-
yatıcı. Arabası yok. Yani su üç
tekerlekli araba. Belediye Zabi-
talarını her gün topladıkları,
Parastan yok Hidayet'in. Ucuz
seyler alıp satar. Öyle yükde
yegül, pahada ağır seyler de-
git. Yükte ağır, pahada yegül
seyler satıyor. Ne mi satar?
Plastikten yapılmış koca koca
legenler, sahanlar, teplsiler, ten-
cereler, sepetler... Tahtakale
hanelarından yükleni mi sabah-
tanında, İstanbul'a altüst
eder, gecenin arasında gelir.
Tüm yükünü bogalabilirse, yir-
mi lira kazanır. Bu da çok zor.
Kimi günler hiç satılmaz. Kimi
günler, ha işte... Onun da günde
on beş lirasını yer. Kazanın
kazanmasın, her gün yer onbeş
lirayı. Bir bardak ayranı yüz-
yirmibin kurus olduğunu bu kez
bu. Dağ gibi paran olsa dayan-
dırılamazsan. Yediği ne ki? Bir
kuru, bir salata, bir parça ek-
mek. Ver beş lira...

«Sizin iş aramaya gettinizi
nasıl anlıyor? Yüzündede
damga mı var?» diye soruyo-
rum Hidayet'e.

«Var ya!» diye kargılkı ver-
iyor. «Damga var ya! Yogsulluk
damgası! Bundan ey damga mi
arası elin oğlu. Bakınca hemea
anlıyorlar. Anlıyorlar garda-
sim. Anlıyorlar işde. Yüzümüze
bakar bakmaz anlıyorlar. Bi-
zim yüzümüzde gan yok. Ben-
zımız sari bizim. Avalaval bak-
arız, fersiz gözlerle. Takadırmız
yok. Açı olduğumuzu hemen bi-
lliyor adamlar. Bunlar keyif iç-
ti, ya da bir iş için gezmeye
gelebileceklerden değil deyip ke-
siyor öğün. Orda heç değerimiz
yok. Hoş burda da yok ya se-
çimin diğinde...»

«Biz türs gedecez dedik.
Yeni yeni urba kesindik. Boy-
numuza boyunbagımı bağladık.
Çenteyi menteyi tam düzük.
Tıraş miras da olduk. Gene de
biliyorlar.

«Nihil mi getdim. Ben Da-
nişmarka gaptısından döndüm.
Çok geden oldu. Onlar orda iş
buldular. Biz umutlandık bun-
dan. Aynı köyden altı gişiyiz.
Hepiniz döndük. Beş altı evlek-
lik bir tarla vardı. Satdim. Ço-

Orman köylülerinin mitingi ve polisin gençlere zorbalığı

Hak aramanın, hak almanın yolu
birliğinden geçer.

Birleşelim, kooperatif kurulum. Üç
köyde değil, 30 köyde birden kurulum.

Uludağ 35 bin, Türkiye'de 10 mil-
yon orman köylüsü var. Birleşelim Güç
olalım.»

Bu kampanya sonucunda önceki cu-
ma günü Ulus İlçesi'nde toplanan or-
man köylülerini büyük mitingi yapanıslar-
dır. Mitingde Zonguldak TİP Orgütü-
nün, köylülerin ve gençliğin temsilcileri
kousarak orman vurgunuza açıklı-
mışlar, gelişkileri ortaya keymuştardır.

Bölgede devamlı terör havası yar-
tan resmi nakşolar, daha miting de-
vam ederken toplantı düzenleyenlerin
tutuklandığına dair haberleri Türk Ha-
ber Ajansı'na geçirmiştir. Önce-
den havası yaratmış bu terör, mitingten
hemen sonra kendisini göstermiştir.

Miting bittikten sonra bildiri dağıtmak
ve afiş yapıştırma üzere Kumlu-
ca'ya gidiyorlardı. Kumluca'ya gidenler-
den Ahmet Hamdi Dinler, Erli Dolunay
ve Gündüz Taner derhal nezaret altına
alınarak hastaneye. Toplantı ve Gösteri
Yürüyüşleri Kanunu'na muhalefetten
dava açılmıştır.

Diger bir grup ise maden işçilerine

Sömürge Yuruk Gazetesini dağıtmak
üzere Ereğli, Karabük ve Zonguldak'a
gitmiştir. Zonguldakta maden işçilerine
gazete dağıtıldıktan Halk Sarıkaya
ve Abdullah Mutlu adlıındaki gençlere
maden bekçileri müdahale etmişler ve
ellerindeki gazeteleri zorda alarak Dilaver
bölgesinden uzaklaştırılmışlardır.

Gençler dolmuşla ocaktan uzaklaştırı-
larak, bekçilerin telefonla haber vermesi
üzerine yolda polisler arabamın önünü
kesmişler, Sarıkaya ile Mutlu'yu zorda
karakola sokmuşlardır. Önce üstleri
aranan gençler daha sonra işkenceye ta-
bi tutulmuş, polisler kendilerine 2,5 sa-
rat süre ile devamlı dayak atmışlardır.
Once coplarla, daha sonra numaralan-
mış sopalarla dövülen gençlerden Ha-
luk Sarıkaya kalb krizi geçirmiş, bu-
nun üzerine hastaneyeye götürülen bir
göz doktoru tarafından kendisine işte

yapılmıştır. Hastanede iyileştirildikten
sonra tekrar karakola getirilen Sarıkaya
ile Mutlu'ya bu defa tekme, tokat
ve yumrukla dayak atılmışa başlan-
mıştır. Olaya müdahale etmek üzere
karakola bir avukat gelmiş de, po-
lisler gençlerin burada olmadığını söyleyerek
avukati atlatmışlardır. Geç va-
kit polisler nöbet değiştirmiş yeni ge-
len polisler de «Siz komünistsiniz, siz
Moskova'ya zorceansınız, şekilde kühre-
derek devamlı dövmüşler, bir tel kafe-
sin içine hapsederek tükürük yağımu-
runa tutmuşlardır. Sabaha karşı iki
genç bu karakoldan şıhnarak emahke-
meye götürebiliriz» diye çarşı içindeki
bir başka karkola götürülmüş, orada
da dayak fasih başlamıştır. Aralarında
milli emniyetten olduğu sanılan siviller-
in de bulunduğu polisler, bekçiler sa-
bahı kadar iki genç dayaktan geçir-
mişlerdir.

Dayak ertesi gün de sabahın ak-
şama kadar sırlımsı, nihayet nezarete
almışlarından 26 saat sonra iki genç
saveşle verilmiştir. İfadelerini alan
saveş, iki genç nureuluğu metheden
köşmeleri yaptıktan sonra kendileri-
ni mahkemeye sevketsiz, nihayet sor-
gu hakiminin «delilleri yetersiz görme-
li» üzerine serbest bırakılmışlardır.

Gençler serbest bırakıldıktan son-
ra da polisler tarafından yakından tak-
ip altında tutulmuşlar, nihayet İstanbul'a
dönerken terörden kurtulabilecekler-
dir.

Bu arada Sömürge Yuruk Ga-
zeti sahibi Hüsamettin Güven ile so-
rumlu müdürü Sabri Eryılmaz hakkın-
da da sınıfları tehlikeli surette kin ve
adavete tahrik ettikleri iddiasıyla dava
açılmıştır.

Bütün bu terör ve zorbalığa rağmen
orman köylülerinin gençlerle bir-
likte girişikleri eylem başarısı olmuş,
ileride daha güçlü eylemler için ilk adı-
mum atılmıştır. Gençler, bütün baskila-
ra rağmen, orman bölgesinde gelişkilerin
tesbiti ve köylülerin sömürgeye kar-
şı en doğru biçimde örgütlenmesi için
çalışmalarını sürdürmektekilardır.

ANT'in geçen iki sayısında bütün
ayrınlıklarıyla açıkladığımız orman sö-
mürüğe karşı, Ulus orman köylülerini
düzenledikleri direniş hareketi, ida-
ri makamların yaratığı yoğun bir te-
rör havası içinde yapılmıştır. Ezilen or-
man köylüleriley birlikte hareket eden
devrimci gençler, derhal orman köylüleriley
ve öğrencilerle kanunsuz olarak
karakollara çekiliyorlar, dövülmüş, iş-
kencenmiştir.

Ulus Orman Köylülerini ile Zonguldak'ta
yayınlanan Sömürge Yuruk Gazetesi
ve Ulus Postası gazeteleri yöneticileri,
İstanbul ve Ankara'dan gelen
devrimci gençlerin de desteğiyle, dire-
niş mitingini günlerce önceden hazırla-
mağa başlamışlardır. Önce sah gönü
Ulus'a giden devrimci gençler, derhal
orman köylüleriley ilişki kurmuşlar,
so-
rularını saptamışlar, bütün köylere git-
mek bildiriler dağıtmışlar, afişler as-
mışlardır.

Bittirilerde söyle denilmektedir:
«Biz orman köylüsüyüz.
Yolları açar, ağaçları keser, kütük-
leri taşırız.
35 bin kişiyiz Ulus'ta biz.
Toprak bizi doyurmaz.
Devlet bizi kayırmaz.
Yarı aç yarı tok yaşıraz.
Kasabada tüccar, ormanda işletme.
Nedir bizim bunlardan çektiğimiz.

Milyonlara ıssız Türk emekçi bütün nöromlunu yaban kapularına bağlamıştır. Ne var ki, gırslağa kadar borea girip oralarla gidenler tersüyedilmekte, tam bir sefaletin kucagına atılmaktadır.

MEHMET ALİ CEYLAN
— Hani eşşema hakkı? —

HİDAYET TEKDEMİR
— Yaban kapusundan döndü —

bekleyin dedi, bize. Biz size tel ederiz, dedi. Bekledik. Sekiz saat bekledik tam. Beklemek çok zor. Çok yıprandırıcı oluyor. Hep guguya, gevşeyip. Sekiz saat sonra bir tel geldi. Bize, ertesi günü sabah gene tel etmemizi söyledi. Çok umutsuzduk gayrı. Ellin elinde bağlıydi. Türelerini bilmeyin, dilini bilmeyin. Açısusuz. Ufak biçeye bir yığın para. Ağırımıza da dedi. Oksuz gibi yıldıkyece. Ne derirse, he dedik. Böyüdü.

Biz ertesi günü yeniden tel etti. Gonsulosluk bize, sizin başınızda Ali Abazan siz para ile getirdiğinden gugulanarak, Danmarka polisi siz içeri salmamış, dedi. Süper çok yalvardı. Biz de yalvardık. Gonsulosluk gabul etmedi. Hepimiz aile dedik, döktük sağıdık, borca derde girdik, dedik. Biz yoğun adamız, köyümüzde cologumuz çocuğumuz var. Boyunları büyük galdılar. Geri dönen telef oluruz, dedik. Dedik ya dinledemedik. Hepiniz yurda döndün, dedi. Melmeketinize gedin, dedi de ayrı bisey dedi.

Biz de boyun eğip garesiz, aynı arabaya masraflı haddinden azıri döndük. İrezilik içinde geldik Türkiye'ye. Aşırı, tazah, gaygılı...

Türkiye'ye girerken olsun kolaylık gösterdiler mi?

Golaylı mı? Ne gezer. İnsan gendi yurduna, yuvasına girerken bile zulüm görüyo. Ha! Hep unutuyorum. Oradan girerken harac alımlar, Ali Abazan. Edirne sınırlarında, Arabası Alaman pilakahydi. Giiderken de gelirken de paraya geçiyordu sunarı.

Ali Abazanın verdiği harac size dokundu mu?

Bizim kesemizden verdi hep. Yol boyunsuna masraf etdi. Adam bağı, altışar bin lira getdi. Türk gidiyor, Türsü'dük yerlerde galmazeşek yakalarlar, türsü olmadığımızı anlar deyip alıyorlar...

cuklarının irzgrı olan bugdayı da satdım. Parayı dekleyemedim. Garının gelinlik ceyizlerini de satdım sonunda. Ayrıca altı bin lira da fayzlı borea girdim. Nevşehirinden pasaportu aldı. Geynumuza geyduk. Türk olmak gayri senin anlayacağın. Türk bilin mi sen?

«He»

İstanbulda onbir gün gezdik tam. Sonra bir şirketin anladık. Şirket biz bir faks ile bindirdi. Alı Abaza adında bir süfre teslim etti. Süferle birlikte yedi giri. Danmarkaya yürüdük.

«Kaç lira aldılar sizde?»

«Adam başına ikiser bin lira taksi parası. Bini peşin, bini erada Danmarkada verilmek üzere. Bini peşin verdik. Oysa o adam, tümünü alı yolda bizzat. Yok benzin parası bitti, yok bilmem ne dedi, dedi. Aşırı, umutsuzluk çekerek altı gün sonra vardık. Danmarka sınır polisi içeriye sokmadı. Geçiş yasası, dedi. Heç bir durumda sınırda içeriye geçemeyeceğimizi söyledi. Sınık buyurmuş buyurmuş. Orada pasaportlarını, paralarını alı polis. Sonra bize yüz mark verdi. Sınır içinde bir üste gösterdi. Saat gecenin onbirinde geri gelmemizi söyledi. Yüz marka üste verip yattı. Sant gecenin onbirinde gene pulsuna geldik. Puls bize kesin olacak içeriye sokmayacağıni bildirdi. Neden, diye sorduk. Türkmenin emrine göre Danmarkaya girmek isteyen her Türk türsüntün. Danmarka Türk Consolosluğuna yüz dollar yabırması gerekiyormuş, dedi. Bir bunu kabul etdi. Yok, dedi. Siz bunu burdan Danmarka Türk Consolosluğuna yabıracaksınız. Onun için de Doğu Almanyaya gidiş oradan yatrmanız gerekiyor, dedi. Ondan sonra parınızı yeniden verdiler. Pasaportlarınızı vermediler. Pasaportlarınız bir pulsin elinde. Bir pulis olduğunu, bir pulis aramızda söyle getti. Biz elligün kimselermiş gibi bakalar. Süperde de ayrı bir pulis dakkılar. Arabaya birlikte bizi vapura sokdular. Doğu Almanyaya giden bir vapura. Pasaportlarını orda verdiler. Sabahın saat dördünde Doğu Almanyaya çıktı. D. Almanyada sınırlarında, iki gün oturma izni almamız gerekiyormuş pulinden. İki gün galmamız için dört yüz mark bozdurdular. Bu yalnız titel parasıydı. Orada Doğu Almanyaya sınırlarında bir titel gösderdiler. Vardı. Üstelik Danmarka Türk Consolosluğu tel etdi. Tel golay etdi. yüz altmış mark verdik tel için. Türk Consolosluğuna yalvardık yakardık. Ocağına gidiş, dedik. Bizi gittirsin, dedik. Biz sizin vermiş olduğumuz emre uyarak parayı borcaya yabırıksın dedik. O, Danmarka Türk Consolosu,

«Hangi şirket götürdü siz?» «SEVYAL TÜRUZÜM şirketi adı. Gelince ilk işimiz bu şirkete varmak oldu. Şirket giderken bize, bizim kalemlimizde dönmek olmaz. Biz düşügieri bakanlığından emir alarak adam yollayız, demislerdi. Dönerseiz sizin paranızı, masarifinizi biz öderiz, demislerdi. Gelince yüzümüzde bile bakmadılar. Bilmezlikten geldiler. Zaten şimdilik etdiler orayı. Getdiler, Filyada Türsü'dük gazino açıldı.

«Biz bir iki günde arındı. Senin anlayacağın akitatlara dandırı. Elinizde bir şey için bisey çıkmaz, dutmaz dediler. Öyle geldi. Anam bilmem ne eden gidi, derler. Kimse ne deyecek gardasım. Hükümet bizim bizi duzuveriyo senin anlayacağın.»

«O günden beri burda misin?»

«Yok! Bir iki gün dardum. Köye döndüm. Çoklu çocuğun durumu bana haram oldu. Sonra herkes bir alyahı bakar. Gısayorlar bizi. Köye durmadım. Yeniden dardum İstanbul yolunu. İstanbul gelmek golay. Golay ya gecimi mi dünün, borcu mu? Bu altı bin altı ay içinde ödenecék. Öyle aldim çünkü. Sırda laylen daymakla ödenebilir mi bu? Köyde toprak yok. İş yok. Çor çocuk var. Zar değil mi? Biz geziyi satıcıyız. Menleye ekartız, bor görürüz. Eminliğine, ana yollara ineriz, belediye zabıtaları kovalar. Onlara garşı gelsen, ya da ufak bir dirensem, müdürdeye cep var. Haracını bir para... Ayri bir iş yok. Bir biz değiliz. Hele söyle bize. Anadolunun her yerinden insan var. Çocuğundan dut da yaşlısına varana kadar. Bir de İstanbul söyle iş var, böyle iş var diye söyleyler. Dağı torpağı altın derler. Adam da sığsa para gazanır derler. Biz görevmeyiz. Hasır böyle. İnsanın sağlığı olmesi diye, buna derler...»

Türkiye Cumhuriyetinin sayın başbakanı Süleyman Demirel, borç yığıldı kamçıdır diyor, Boranova sanayi sitesinin temel atına töreninde. Kamçıdır ya! Hem de ne kamçı. Yigit borçlanır, yigit kamçılansın. Kamçı yıldı ödürür.

Sofraları, bardak bardak kan donanı, kamçılansın her yığıldın. Damalarından sıزان Bir sefa, Bir bardak kan Bibe nasırları çökeli Ellerin! Eller kesik, Eller karbacı...

Büyük kentlerdeki aydınlar

Ankara, İstanbul ve diğer büyük şehirlerimizde oturan bürokrat aydınlar, sosyalizmin emekçiley dayanan bir devlet yönetimi olduğunu galiba unutuyorlar. İşte bu nedenle, stepeden innes bir sosyalizmi savunuyorlar. Gerekçelerine göre emekçi halk ve köylü çok cahil, bunu onlar kıvırırmaz. Kırırsa, yine bizim aydın tabaka kıvrır. Bunların felsefesine göre sosyalizm cennetteki memnu meyva. Bu meyvayı işçi ve köylü yiyeceğini. Ancak yerse yerse, aydınlar yer. Siz bize tepeden bakmaya devam edin. Biz de kendi devlet yönetimimizi kurmak için, mensup bulundugumuz TİP'i bilimsel sosyalizmini kurmak için ayagımızda çarık, sarı sıcağı altına dağ ve ova köylerini gezerek köylünün kendi diliyle parti programını anlatıyoruz. Sizin anlayamaz dediğiniz köylü, kenji davasına öyle sahip çıktıır ki, gelin de bir de köylüyü dinleyin.. Köylü diyor: «Bizim içimizde gözü gözük, döşü gravat kimse girmesin. Biz kendi devletimiz kendimiz kuracağız. Simdiye kadar döşü gravatlar bizi idare etti, ekmeğe muhtaç olduk. Acımdan Almanya eflerine gidiyoruz. Artık devlet nedir, hükümet nedir, sınıf nedir, bize buntarı kılığı kiyafeti bize benzeyen ve bizden olan partimiz öğretiyor. Devlet yönetimi biz ayağı karışıklar denetimi altında olacak, meclise biz ayağı karışıklar gireceğiz.» Sunu iyi bilin ki, her devrim halkın desteğiyle olur. Maşa başında yudumladığın şarabın kafanda bıraktığı rehabetin etkisiyle, afak düşüncelerle sosyalizm kurulmaz. Sen söyle demek istiyorsun. Okul olsun, talebe olmasın. Hastane olsun, doktora ilaç olmasın. Sosyalizm kuruyorsun, işçi köylü olmasın. Bu kadar saçma bir görüş olmaz. Adam adım köyleri geziyor, Köylü şehirden çok uyank. Hattâ olsalar ben «Sizin görüşlerinizi ANT'a yazacağım» dedim. Çok sevdiler. Elbistan, Afşin, Göksun, Andırın, Pazarcık, Türkoglu köylerini geziyor, Köylüler parazit ayınlardan huylamıyor. Bir laf var: Sütten ağızı yanın yorgurdu üfleyerek yer.

DURDU ZİBA
(Göksun TİP İlçe Başkanı)

Tepeden inmecilik, çıkış yol değildir

Son günlerde sosyalist yazarlarımız hızla bir faaliyet (!) içerisinde gözüküyorlar. Scenin oniki ayını İstanbul'da veya Ankara'daki apartmanlarında geçirilen kalem ustaları, Türkiye'yi bugün içine düşürtildiği bataktan kurtarmayı büyük halk kitlelerinin kafasında CHP'nin «sağlam güçler» olarak yerlesmiş unsurlardan bekler halde gelmişlerdir. Çetin Altan düşündük yazarlarını bu yolda gayret sarfettmelerini yadırgamışlardır. Ancak son zamanlarda Altan'ı da, TİP'i bir kenara iterek «sağlam güçler»den, bugünkü soygun düzene son vermemelerini bekler görmek, gerçekten şartlı olsun. Kendisini stepeden inme sosyalizme karşı bir yazar olarak tanırdı. Nitelikle daha geçen sene bir yazısında «Türkiye'de yarım milyon olaan sosyalist sayısını bir milyona yükseltmek, böylece sosyalizmin gücünü sağlam bir temele oturtmak gerekiyor demisti. Ne oldu birdenbire böyle? Türk basınının en ileri yazarını da halktan umudu kesip kestirme yollarından Türkiye'yi kurtarma gayreti içinde görmek hizindir. Benim gibi evinde su bulunmayan yüzbinlerce insan oylarımızı TİP'i iktidara getirmeyi tek umut yolu olarak görmekteyiz.

M. MURADYAN
(Öğrenci - Beşiktaş)

Kırbaç altında ölen yığınlar!!!

«Oyunuzu kim'e verdiniz?» diyeye, sordum.

«Adalet Partisine,» dediler. Sonra birlikte sürdürdüler: «Verdi ya, zırnak ahr bundan sonra. Verdi de hait etti. Yanlış bir kere. Amanan! Ne hökümetsiz bu böyle! Telef etti bizi, telef, Zengine, neye derler. Zenginin altına yaslanımlar. Yogsula geldi mi, git yok telen! Zengin mi sedi'sen, yogsu yogsu mu? Anladık gayri. Biz oyunun dersini aldık. Lotus da verdik. Bu yıl biz ona ders vereceğiz...»

Mehmet Ali Ceylan da Nevşehir Tatlarım kasabasından. Evli, dört oğlu var. Yaşı da otuzun yanında. Gezgin satıcı. Aynı anda, aynı odada yatar. Kayserili bir akgızoğlu, «Seni Alamanaya götürüyim. Orada sana iş de bulayım. Sana söz veriyorum, yemin billah ediyorum ki bularum,» diye kandırılmış. Uç bin lirasını almış. Ortadan yitirmiştir. Mehmet Ali Ceylan da söyle anlatı öyküsünü.

«Uç bin geldi gayrı. Yandı. Orayı geçelim. Alamanaya dan

köyümüze izinli gelen bir işçinin arabasıyla geldim ben. Avusduruya gitar vardım. Avusduruyadan polisler döndürdüler. Yugoslavyaya tirenle gideceksin, dediler. 90 mark verecek tiren biletimi aldım. Sazburga getmek üzere tirenine bindim. Sonra tirenden indirdiler. Türk gedmek yok, dediler. Yeniden Türkiye'ye dönüp yapıldıkları. Tiren biledi de yandı. Yugoslavyadan Türkiye'ye iki bin lira hizindir. Benim gibi evinde su bulunmayan yüzbinlerce insan oylarımızı TİP'i iktidara getirmeyi tek umut yolu olarak görmekteyiz.

Ben buları katkısız aldım. Onların ağızlarından çıktııgi gibi. Varın siz düşünün sonunu. Umutsuzluğa düşen bu kişileri suçlaya bilirsınız. Suçlayın. Bu kişiler, bir sey öğrendiler ama. Kesinlikle, düzene karıştırmayı. Bunu da engellemeyeceksiniz. Şimdi Dözenin savunululuğunu yapanlara sorulur: Asıl suçlu kim? Bu mümkünksüz kalmış, yılana sarılmış kişiler mi? Yok sa siz mi? Bir yargıda, bu onlara sorulur. Yavaş geder ya, batar geder yoksulun bizi...

SUDAN'DA SOSYALİST YÖNETİMİ KİMLER VE NASIL KURDULAR?

25 Mayıs'ta İsmail El Ezhari hükümetini asideği eden askeri hükümet darbesi, şimdide dek Sudan'ın gördüğü en sol hükümeti oaga geçirdi. Yeni takımın önderi, Ingiltere'de yetişme, demokrat bir hukukçu Ebu Bekir Awadallah. Yeni yöneticilerden adı yabancı ülkelerde duyulmuş olan bir o var. 1956'da bağımsızlıkta son kurulan ilk Parlamentonun başkanlığını etmiş, ve 1964'de Ibrahim Abud'un askeri rejimini devirmeye bütük emeği geçmiş. O sira hükümeti yönetmesi kendisine öneriliyorsha da, reddediyor, mesleğinden ayrılmıyor. Yüksek Adalet Mahkemesi başkanlığına atanınca, özellikle Komünist Partisi'nin yasaklanması sorusunda, hükümete karşı muhalefetini açığa vurmaktan kaçınıyor.

Ama yeni rejimin asıl gülçülü kişi, bir asker: Albay Goffar El Nemeyri (darbeden sonra general). Şu anda Devrim Konseyi Başkanı, Savunma Bakanı ve Silahlı Kuvvetler Komutantı. Kendi halinde bir ailenin çocuğu, 1952'de, Albay Nasır'ın Mısır ve Sudan Krah Faruk'u devirdiği yıl, Hartum Askeri Akademisi'nden mezun oluyor.

Meslek hayatı suyuna geçmi-

yor. İleri görüşleri, tenkitci mizacı yüzünden başa belaya giriyor; fistıkların de teslim ettiği üzre, fistık nitelikli bir subay olmasına rağmen terfileri geçiliyor. Garnizondan garnizona sürülfür, 1957'de ve 1967'de iki kez tutuklanıyor, ikinciinde 16 ay hapiste yatıyor.

Omdurman futbol takımının eski açığı, Gen. El Nemeyri, kırk yaşlarında, iri, sağlam yapılı bir adam. Ben Arap milliyetçiliğine inanan, ilahî bir Sosyalistim, diyor; arkadaşları üzerindeki etkisi bütük. Politika dışında iş meraklı var; Arap ebediyatı, tarih ve futbol.

21 kişilik hükümetin sade ikisi asker. Sivillerin dokunuşu, Komünist Partisi'nin yasaklanmasından birkaç ay sonra, kurulan Sudan Sosyalist Partisi'nden. Partinin kurucusu, Emin El Tahir Çibili, Adalet Bakanı. Hükümette Komünist tanınmış iş de bakan var. Ikisi de Güney Hristiyanlarından. Başkan Awadallah hükümet üyelerini seçtiğe yada bu partiden oluslarına değil, yetkinliklerine, tecrübe ve dırıstılıklarına bakıldığı söylüyor.

On bakan üniversite mezunu (uçlu, dördü Amerikan üniversitelerinde yetişmiş). Aralarında

GENERAL NEMEYRI
— Sudan İhtilalinin lideri —

BAŞBAKAN AWADALLAH
— İhtilal hükümetinin başı —

avukatlar, bir operatör, bir ruh doktoru, bir mühendis, bir de sosyoloji profesörü var. Ortalaması yaşıları, kırkla kırkbeş arası.

İşçileri Bakam (asker) hükümetin darbesinin seyrini söyle anlatıyor:

«24 Mayıs hareketine katılan bütün subaylar 10 yıl önce kurulmuş olan gizli bir örgütü bağıydı. Hepsi de 1964 darbesini desteklemiştir. Ama ancak kabine buhranının ağırlaşması ü-

zerine, iki ay önce, iktidarı ele geçirmek üzere, tutardır bir plan kurmağa koyuldu. Planın ilk aşaması iki paraşütü, bir piyade, bir de zırhlı birliği (120 mevcut) yöneten 14 subaylık bir çemberde tarafından yürütüldü. Bu birlikler, iki gün önceden Hartum dolayına yerleştirildi. Hareket am gelince, Cumhurbaşkanı El Ezhari'nin, Başbakan

Sadık Mehdi'nin ve bakanların evlerini kuşatmak üzere bir kuvvet Hartum'a sevk edildi. Bu arada geri kalan birlikler bütün iç ve dış haberleşme şebekelerini, işgal etti, havaaalanı kapattı, yüksek rütbeli subayları tutukladı. 24 - 25 Mayıs gecesi sona eren harekat, kan dökülmeden ve halkın hiçbirşeyden haberi olmaksızın, gizlice teknilendi. Hükümet darbesinden önce uyarılan tek sivil, Ebu Bekir Awadallah'dı. Öbür bakanlar atanmışlardır radyodan öğrendiler.

Bu, 1956'daki bağımsızlıkta sonra askerlerin politikaya ikinçi müdahalesi: 1958'de Gen. Abud'un çevresinde toplanan gruplar «Partiler rejiminin iktidarsızlığına son vermek üzere iktidarı ele geçirtiler. 1955 Anayasası uyarınca, bağımsızlık sonrası kurulan Parlamento, sistemin dinci muhalefet ve genelkese politika kuruluşları liderlerinin arasındaki çekişme yüzünden müptezel olmuştu. Abud'un diktatörlüğü 1964'de liberal eğimli (sivil) bir hareketle silpürüldü. 1955 Anayasasına dönüldü. Ötedenberi Musul'a birliği savunma Birlikçi Partiyle, müslüman güçlere dayanan tutucu Umma Partisi bir koalisyon kurdu ve yeni bir anayasa hazırlığına girişti. Abud'un deviren halk hareketinin gücü karşısında bir süre duraklayan tutucular kendilerini toparlayıp, yavaş yavaş solu tasfiye ederek, iktidarı tümüne ele geçirmekte gecikmedi. Milli Cephe etrafında birleşmiş olan öğrenciler, aydınlar, işçiler, komünist militanlar, sendikacilar koalisyondan atıldı. 11 komünist milletvekili parlamentodan atıldı, Komünist Partisi yasaklandı. Yeni anayasa oylanmadı, Parla-

Dünya Barış Kongresi Toplandı

21 Haziran'da 100 memleketten 1000'den fazla temsilcisinin katılımıyla Dünya Barış Kongresi toplandı. 40 kadar uluslararası örgüt, Dünya Barışseverler hareketinin 20. yıldönümünün kutlamasında büyük başarı göstermişlerdir.

Hindistan Parlamentosunun Avam Kamarası sözcüsü R.K. Kadikar açısından «Gegniye savalar Berlin'de başlamıştı. Bugün ise Barış Kongresi'nin burada yapılması Berlin'i Barışın sembolü kılmıştır.» demiştir.

Toplantıya katılanlar arasında gene Hintli ünlü Krishna Menon; İtalyan Prof. Aldo Bernardini; Arap haklarını savunması için 2. Enternasyonal konferansın genel sekreteri Kaled Muhittin; Batı Almanyada protestan papazı NEMÖLLER; Zenci hakları için savunan Amerikalı GOODLETT vardı.

Vietnam, Anglo ve Mozambik'ten, yanı ateş hattından gelenler heyeçanla dinlendi. Filistin gerillacları söz aldılar. Toplantıya tüm katılan delegeler 52 ülkeyi ve bağımsızlıklar için savunalarla dayanışma halinde olduğunu belirttiler.

Dünyanın dört bir yanından, Fransa'dan, Latin ve Kuzey Amerika'dan, arap memleketlerinden gelen genel söz aldılar. Toplantının en heyecanlı anlarından biri de Güney Vietnam Cumhuriyeti muvakkat iktilafci hükümeti Dışişleri Bakanı Nguyen Thi Binh'in güçlü konuşması olmuştur.

Alman Casusuk Şef Mahkemedede

Geçen sene Batı Almanya'nın Gizli Casusluk Teşkilatı başı eski nazi, yeni CIA adımı General Gehlen emekliye

ayrılmışa, yerine general Wessel tayin edilmiştir.

Bundan iki hafta önce Batı Almanya'nın eski Paris askeri ataesi Werner KAMINSKI, Bonn Başsavcılığına başvurarak, kocaman bir dosyayı tekrar sunmuştur. Bu dosyadaki evrak, Batı Almanya Casusluk Teşkilatı şefi General Wessel'in, Savunma Bakanlığı Personel Şefi General Haag ile beraber, kanunlara aykırı olarak Bakanlığa ait dosyaları imha ettiklerini bazı subaylara ait dosyaları ve terfi ettirilmeleri gerekenlerin referanslarını sakladıklarını ortaya koymaktadır.

Halen Batı Alman ordusu Genelkurmayında görevli bulunan, eski askeri ata Werner Kaminski, Gizli Servis Şefi General Wessel ile General Haag'in,

terfi ettirilmesini önlemek amacıyla ordu personel kayıtlarını tahrif ettilerini söylemektedir.

Münich Savcılığı daha önce General Wessel ile General Haag'dan Werner Kaminski'ye alt evrakın ortaya çıkarmasını istemiştir. Fakat Gizli Servis Şefi ve Savunma Bakanlığı Personel şefi bu vesakın «Kayıp» olduğunu iieri sordurmuştur.

Şimdi Bonn Başsavcılığı Batı Alman Ordusunun bu yeni pisliğini ezelemek zorunda kalmıştır. Batı Alman Gizli Casusluk Teşkilatı, Avrupa'da Amerikalıları en çok güvendiği, bel bağladığı teşkilatır. CIA tarafından 2. Dünya Savaşından sonra kurulmuştur.

Faşist Franco İspanya'sında Mahkumlara Zulüm

14 Haziran 1969 Cumartesi günü Brüksel üzerinden Londra'ya bir mektup geldi. Bu mektubun özelliği, İspanyol zindanından, siyasi bir mahkumdan gelmesi ve bazı korkunç gerçekleri ortaya çıkarmasıydı.

Mektup derhal Birleşmiş Milletler'e yollandığı gibi, Roma'daki Hukukçular Kongresi'ne de bir kopyası sunulacaktır.

Meklûbu yazan, 60larındaki Miguel Garcia - Garcia 20 yıldır zindanlarda sürülmektedir. Anlatığı dasudur: 25 siyasi suçu, 18 Mayıs'ta SORIA zindanından, SEGOVIA zindanına nakledilmişlerdir. Bu 25 mahkum arasında bulunan 42 yaşında, evli, 2 çocuk babası Mario de CAPOTE, kalp hastası, ilesi olduğu halde hiçbir tedavi görmemiştir. Sadece ölümünden az önce Segovia hastanesine kaldırılmıştır.

SEGOVIA zindanı, orta çağlarda inşa edilmiş, rutubetli, fare ve hasar dolu, hemen hiç ışık girmeyen korkunc bir kaledir.

SORIA'dan Segovia zindanına 18 Mayıs'ta gelen CAPOTE, 21 Mayıs'ta hastaneye kaldırılmış ve 22 Mayıs'ta ölmüştür.

Capote'nin ölüm haberini gelince SEGOVIA zindanındaki mahpuslar azlık grevine başlamıştır. Şimdi bu grevler CARABANCHEL ve SORIA zindanlarına da sıçramıştır.

Selma ASHWORTH

İşin garip tarafı, Mayıs 1969 askeri hükümet darbesi, 1964'deki sivil girişimi yeniden ele alıp, canlandırma amacıyla giidiyor. Yeni yöneticilerin gerçek

İHTİALCİLER SUDAN SOKAKLARINDA
— Halk İhtilali büyük sevincle karşıyor —

bir demokrasi kurma ve orduya politika düşme tutma gəbələri bundan. Awadallah, «bizim sosyalizmimiz, Sudan'a özgü bir Sosyalizm,» diyor. «Yillardır bu sorunu inceledik, şimdi de kendi geleneklerimize dayanarak yeni bir Sudan Kurma kararımızdır.» Hükümetin ilk işlerinden biri bakan aylıklarını %20 oranında indirmek ve otomobil, lojman gibi ayrıcaları kaldırırmak olmustur. Kamu gələriliylarıyla ilgili girişimler millileştirilecek.

Hükümet başkanının bildirdiğine göre, dış politikanın mühveri Filistin sorunu olacak ve Sudan'ın öbür ülkelerle ilişkileri bu soruna karşı davranışlarını bakalarak aşayışacak. Demek olsun ki 1967'de 6 gürültük harp sırasında Birleşik Amerika ile ve Bonn hükümetinin 1965'de İsrail'i tanımış üzerine kesilmiş olan diplomatik ilişkiler, gene kesik kalacak. Hartum'un Doğu Almanya'ya dostça davranışını ve tanıdığını da bu silkenin Filistin sorundaki olumlu tutumu dolayısıyla. Ayrıca bir heyet Kahire'ye yollandı. Awadallah B.A.C.'ni bütün dostumuz, diye tanımlıyor. Yöneticilerin demeçlerinden anlaşılan, Sudan Arap dünyasında B.A.C. Cezayir, Suriye, Irak gibi İlerici rejimlerin safında yer alacak. Arap Birliği Arap ülkelerinin birleşmesi yolunda etkin bir araç olarak destekliyorlarsa da, Filistin Komandolarına karşı cephe alan Arap ülkelerini karşı duracaklarını belirtiyorlar; Filistin direncini silah yollamayı ve eğitimle destekleyeceklər. Yeni rejimi ilk təmənyi devlet Güney Yemen oldu.

Ote yandan Sudan-Afrika politikasını boşiyacık değil. Arap ve Afrikalı uluslararası bağdaştırmış, iki kesim arasında birleşici rol oynamaya kararlılar.

Yurt içinde bütün siyasal partiler feshedilmiş ve çekirdeği işçiler, köylüler, aydınlar ve askerlerden kurulacak olan bir parti teşkil etməyi hazırlıklar ilərliyor. Kahire'de belirtildigine göre, yeni hükümet komünistlerin büyük ölçüde etkisi altında olan kentli yığınların ve sosyalistlerin desteğine güvenebilir. Aydınlar, öğrenciler ve serbest meslek sahipleri, hükümetin laisizm ve kamu girişimlerini millileştirme programını tutuyor.

Ezher'in Birleşik Partisi yöneticileri zaten tutuklu olduğuna göre, ciddi bir muhalefet gücü sayılmasa yeridir.

Köylülerde ise, halk, daha çok, iki rakip Müslüman Kürtüğün etkisi altında: Mehdi'nin yönetimindeki Anşar ile El Mirgani'nin önderliğindeki Hatmia partileri var. Ama El Mirgani yeni rejimi destekleyecelerini açıkladı. Gene de sosyalist programın yürürlüğe konmasında gelenekçi muhalefet yüzünden güçlüklerle karşılaşması muhtemel. Öte yandan ekonomik buharanın giderilmesi başlıca zorluklardan biri də.

Buna karşılık, eski hükümetin beceriksizlikleri yüzünden halk arasında yaratığı sevimsizlik yeni yöneticiler bakımdan bir avantaj.

Batılı devletler yeni Sudan rejimi karşısında ne tutum alacaklarını açıklamış değiller. Bekliyorlar...

Berthe Schwartz
(Jeune Afrique Dergisi)

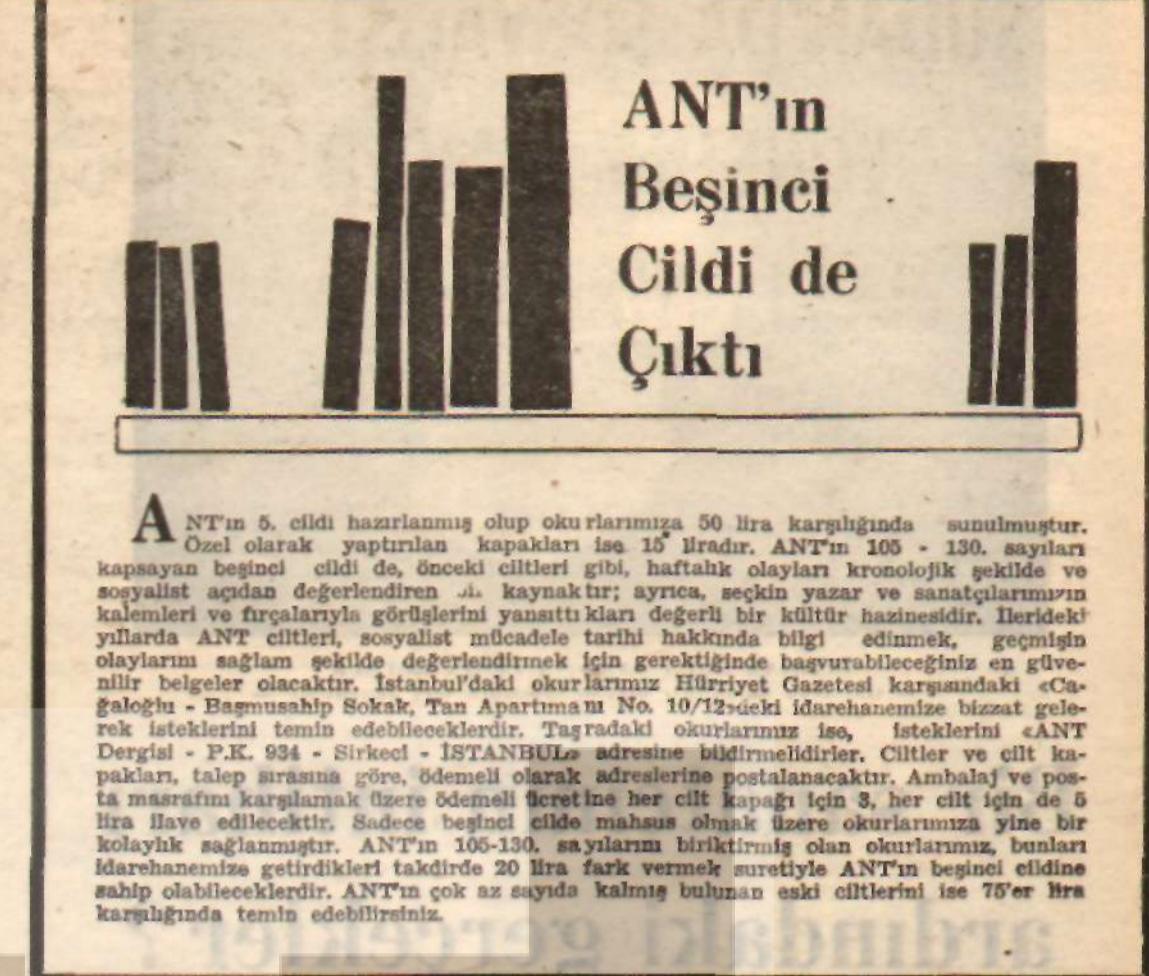
Almanya'nın yeni Hitler'i: Kiesinger

Almanya'daki Türk Toplumcular Ocağı tarafından gün derilmiştir.

Aşağıdaki röportaj, 1965 yılında Planète Dergisi tarafından Otto Strasser ile yapılmıştır. Onceleri bir nazi olan Otto Strasser, 1930 yıldan itibaren nazizm'in baş düşmanlarından biri olmuştur. Bu röportaj yapılığı sırasında Kiesinger'in başbakanlığına yaklaşımı konusunu edilmemiştir.

Geleceğe bir göz atarsak, Almanya'nın tekrar yeni bir Hitler yaratacına inanıyor musunuz?

Sadece inanmıyorum, bunu katiyetle biliyorum. Bakin neden... Bugün Weimar Cumhuriyeti'nin ekonomik ve politik sorunları hâlâ aktüelidir. (1) Bu da yeni bir Hitler'in gelişini objektif olarak mümkün kılar. Bu sorunlar Hitler tarafından çözülmeli, muzaffer devletler tarafından çözülmeli, Bonn Hükümeti tarafından çözülmeli. Bu problemler — buna bugün

ANT'in Beşinci Cildi de Çıktı

ANT'in 5. cildi hazırlanmış olup okurlarımıza 50 lira karşılığında sunulmuştur. Özel olarak yaptırılan kapakları ise 15 liradır. ANT'in 105 - 130. sayıları kapsayan beşinci cildi de, önceki ciltler gibi, haftalık olayları kronolojik şekilde ve sosyalist açıdan değerlendiren... kaynakları; ayrıca, seçkin yazar ve sanatçılarımızın kalemleri ve fırçalarıyla görsellerini yansıtıcıları değerli bir kilit hazinecidir. İllerdeki yıllarda ANT ciltleri, sosyalist mücadele tarihi hakkında bilgi edinmek, geçmişin olaylarını sağlam şekilde değerlendirmek için gerektiğinde başvurabileceğiniz en güvenilir belge olacaktır. İstanbul'daki okurlarımız Hürriyet Gazetesi kargosundaki «Çağaloğu - Bağmusahip Sokak, Tan Apartmanı No. 10/12'deki idarehanemizde bizzat getirebilirsiniz. İsteklerini temin edebileceklerdir. Taşradaki okurlarımız ise, isteklerini «ANT Dergisi - P.K. 934 - Sirkeci - İSTANBUL» adresine bildirmelidirler. Ciltler ve cilt kapakları, talep sırasına göre, ödeme olasık adreslerine postalanacaktır. Ambalaj ve posta masrafını karşılamak üzere ödeme fiyatına her cilt kapaklı için 3, her cilt için de 5 lira ilave edilecektir. Sadece beşinci cilde mahsus olmuş üzere okurlarımıza yine bir kolaylık sağlanmıştır. ANT'in 105-130. sayılarını biriktirmiş olan okurlarımız, bunları idarehanemize getirdiklerde takdirde 20 lira fark vermek suretiyle ANT'in beşinci cildine sahip olabileceklerdir. ANT'in çok az sayıda kalmış bulunan eski ciltlerini ise 75'er lira karşılığında temin edebilirsiniz.

—ANT Abonelerine— Büyük Tasarruf

ANT Dergisi, abonelerine büyük bir tasarruf imkanı sağlamaktadır. Piyasada 125 Kurus'a aldığına ANT Dergisi'ni abone olduğunuz takdirde 86 Kurus'a okumanız mümkünindir. Zira ANT'in yüzde 32 indirimli abone tarifesi söyledir: Yıllık 44 Lira, 6 aylık 22 Lira, 3 aylık 11 Lira...

ANT'a abone olanlar, ayrıca, ANT YAYINLARI'na bittiği kitaplarını yüzde 20 indirimli satın almak imkanına sahiptirler. Bunun için ANT YAYINLARI'na bizzat gelmeleri, yada istedikleri kitapların yüzde 20 indirimli ücretlerini «ANT Dergisi - P.K. 934 - Sirkeci - İSTANBUL» adresine posta havaleyle göndermeleri有必要. Havale kağıdını arkasına adres, abone numarası ve istenilen kitaplardan okunaklı listesi de yazılmalıdır.

Böylece, ANT'a yıllık abone olan bir okurumuz derginin ve bugine kadar yayınlanan kitaplarımıza önümüzdeki bir yıl içinde yayınlanacak olan kitaplarımın hepinde toplam olarak 100 Lira civarında tasarruf sağlayacaktır.

ANT YAYINLARI'nın dergimiz aboneleri için indirimli fiyatları söyledir: İnce Mened (beşinci cilt) 12 Lira, İnce Memed (ikinci cilt) 12 Lira, Milli Kurtuluş Cephesi 4 Lira, Dünzen Yabancılaşması 6 Lira, Anarşizm 6 Lira, Roman Gibi 12 Lira, Siyah İktidar 6 Lira, Yaşantım 4 Lira, Nazım Hikmet Polémikleri 6 Lira, Sabahattin Ali Dosyası 6 Lira, Gerilla Nedir 4 Lira, Savaş Anıları 8 Lira, Üç Anadolu Efsanesi 8 Lira, Ortadırak 12 Lira, Yer Demir Gök Bakır 12 Lira, Ölmez Otu 12 Lira, Çizgili Dünya 4 Lira, Türkiye İlerici Akımlar 12 Lira, Dinle Yankee 8 Lira, Mavi Gözü Dev 8 Lira.

bir de Almanya'nın birleşmesi sorunu katılmaktadır — açık birakıldığı müddetçe, iç gerilimler yeni çözümyolları arattıracaktır. Ve Alman halkın müzaci (2) buna fasıl çözümyollarına gönürecektr.

• Bu ikinci Hitler rolü için bekleyen birini tamamı musunuz?

Bana göre, bir planı olan ve bu rol için yaratılmış bir adamı gözüm kesiyor. Bu arada şuna işaret etmeliyim ki, aşağı yukarı ikinci Hitler'in Hitler'e benzerliği, Üçüncü Napolyon'un Napolyon'a benzerliği gibi olacaktır. Bu hazır rolin «çok kuvvetli» bir adama verilmesi için sebep yoktur. Bu gibi tecrübeler pahalıya oturur. Bu yüzden ben, Almanya içinde ve dışında ileri sürülen fikirlerin karşısında olarak Franz Josef Strauss'un bu rolin adını olduğu görüştünde değilim. Strauss, «fasla kavvetli bir

dansıdır, çok düşmanı vardır, tehlikeli olarak görülür ve demagog diktatörler» için zaruri olan resimde ve televizyonda çekici görünme özüldünden mahsurundur. Hem Strauss hiçbir zaman Nazi Partisi'ne gitmemiştir.

Halbuki bu ikinci Hitler için en kaçınılmaz şarttır. Naziler tarafından kabul edilebilir bir kişi olması için onun bir yandan yeteri kadar

Hitler'in yakınında olması, diğer yandan da gaz odalarına ve insan yatkınlara ulaşmasını olması lazımdır. Bu kişisin yahudi katliamında rol almaması bir parti fliesi olması şarttır. O hem inanmış bir kapitalist olmalı, hem de tatlı dile sosyal adaletten bahsetmesini bilmeli.

Onun kılıçıyla imana dayanmayan, formel bağlıları olan bir katolik olması gereklidir. O ateşi bir Amerikan taraftarı olmalı, ama bu esnada De Gaulle'ye de göz süzmeli ve Mosko-

va'yla çatışmaktan kaçınmalıdır.

Bütün bu şartların tümüne tizerde toplayan Bonn düzeninin önemini politikacılarından bir kişi tanıiyor: Kurt - Georg Kiesinger, günümüzde Baden-Württemberg eyaleti başbakanı. Almanya'nın gelişmesini inceleyen herkese içten tavsiye ederim: Kiesinger ismini akıllarından çıkarmasın!

1) Weimar Cumhuriyeti: Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra Hitler'in İktidara gelmesine kadar geçen istikrarsız devir. Bu devirde sınıflar arası çelişkiler ve içi çatışılıkla tekeli kapitalist sınıf arasındaki savaş en keskin noktasına varmıştır.

2) Biz bu şekilde bu tabii bilimsel olmadığı inancımızdayız. Görüşümüzde görev fazlasının temelinde halkınımızın değil, tekeli kapitalist vatar.

Sosyalist ülkelerde

Sosyalist ülkelerde Türk yazarlarının eserlerine karşılığı gün geçtikçe artmaktadır, yeni yeni tercümler yayımlanmaktadır.

Sovyet Elçiliği Basın Bültene'nde açıklandığına göre, Sovyet Azerbaycan'da «Azerneg» adlı yayneviniin os-viri bölümünden yöneticisi Cafer Bagirof, şu açıklamada bulunmuştur:

«Pek yakında cumhuriyetimiz kitabevlerinde, tanınmış Türk şairi Tevfik Fikret'in kahn bir şiir kitabı satılmaya başlayacaktır. Çok güzel bir şekilde ciltlenmiş olarak büyük tirajla etkacaktır. Öte yandan, Azeri okurları, tamamen Türk romanı Reşat Nuri'nin Dudaktan Kalbe adlı romanını da yakında okuyabileceklerdir. Bu roman halen basıkdır. Geçenlerde Bakırda tanınmış Türk yazarı Aziz Nesin'in hikayeler derlemesi yayımlanmış ve hemen satılmıştır. Uç yıl önce yayınlanan Yaşar Kemal'in İnce Memed adlı, kitabı okuyanları ile tükenmesi bir olsun. Cengiz Tunç'ın Hacizli Toprak adlı romanı baskıya hazırlanmaktadır. Çağdaş Türk yazarlarından Orhan Kemal'in Göçmen Kuşlar adlı romanı da tercüme edilmektedir.

«Yaynevimize, okurlarına daha başka Türk şair ve yazarlarını da tanıtmaya hazırlanmaktadır. Ayrıca, çağdaş Türk şiri ve hikayeleri antolojileri, Türk edebiyatı hakkında daha geniş bilgi edinilmesi yardım etmektedir.»

Bulgaristan'da da Narodna Kultura Yayınevi'nin başeditörü Dimiter Dobrev, Sofye-Pres Ajansı'na, Türk yazarlarının eserleriyle ilgili olarak şu demeci vermiştir:

«1952'den bugüne kadar 56 Türk yazarından eser yayınladık. Bence bunlar yeterli değildir. Bu işe Türkiye'nin en istidatlı hikayecilerinden Sabahaddin Ali ile başladık. Kitap okurlar tarafından büyük bir ilgiyle karşılanmıştır. Bundan dolayı aynı yazarın «Kuyucaklı Yusuf» adlı romanı da yayımlanmış ve kısa zamanda tükenmiştir.

«Yaşar Kemal'in kitapları da çok iyi karşılanmıştır. İnce Memed'in tirağı 10.000, Teneke'nin ise 19.000'dir. Orhan Kemal'in Murtaza'sı da rağbet görmüştür. Genç romanı Fakir Baykurt'un Onuncu Köy'si de beğenilmiştir. Bu kitabı tirağı 15.000 idi.»

INTİHAR EDEN SANATÇI ERGİN KOLBEK
— Gazeteler bu intihar olayını tamamen ters yansıttılar —

Bir sanatçının intiharı ardındaki gerçekler?

Susuzun yüce güzelliği...
Charlie Chaplin

«Diger sanatçı arkadaşlarım gibi, İstanbul yada Ankara'yı kendime merkez olarak seçebildim. Bütün olanaksızlığına rağmen neden Bilecik'te bir tiyatrocu, bir ressam olarak yerleştim,» diye başlıyordu yazısıma, 5 Haziran 1966 tarihli Bilecik Birlik gazetesinde. «İstanbul yada Ankara'da, bir sanatçı olarak yaşamak demek bir bakıma büyükşehir yaşamını kendine amaç edinerek yaşamış olmak demektir. Bu kısacası büyükşehir yaşamında olanlara eser sunmak demektir. İstanbul, Ankara, İzmir'in dışında sabit tiyatroların yaşadığı bir başka şehir yoktur Türkiye'de. Bir sanatçı sanatın gerçek kaynaklarını arıyor, değerlendirmeyi büyükşehir yaşamına değiştirmelidir. Hele tiyatro gibi bir mesleği sevmiş kişi, eserine sağlam kaynakları arıysa Anadolu'dan hiçbir şey ile kopmamalıdır. İşte Bilecik'te tiyatro kurmanın bir sebebi de bu,» diye bitiriyordu yazısını Kolbek.

Yine, 1965'te Gençlik dergisinde «Varlığım etim, kemigim, düşüncem her şeyimle içiye, be-

denimle bir geyler söylemek istedim için, sözsüz oyunu seçtim.» «Yalnızca pür insan vücutu ile bir dil kurmak, onlara bir geyler iletemek istiyorum,» diyor ve içinde bulunduğu koşulların, henüz gelişmediginden söz ediyor. «Mutlaka kendisinden sonra gelecek sözsüz oyuncuların daha lily, rahat ve daha olumlu çalışmalar yapabilmeleri için zemin aramakta olduğunu ve bunun kuruluşu için çabalar hareamak» istedğini söylüyor, «emim ile Türkiye'de bir yaşama ortamı kurabileceğine» inandığını ekliyor. Beri yandan «bu konuda yalnız kalmam, bana belli bir çevre içerisinde yüklediğim sorunun, zorluğunu bir kere daha hatırlatıyor» diye yakınıyordu.

• Bir devrim yapılmalıdır.

Aynı dergide «Bir devrim yapılmalıdır» adlı yazısında, «Ülkemiz için fazla ile dikkatli kullanmanız gereken günleri yaşıyoruz. Çünkü halk öğrenmek bilmek amacı ile kipirdanmaya başlamıştır. 27 Mayıs'ın ilk müjdeleri burular. Önemli günler yaşıyoruz. Uyanmakta olan kitleler, belli düğünelerde aldatılabilirler. Gelişmemiş bir ülkenin içerisinde, dörtülümsüz fikirler, ülkenin tövünmesine yol açabilir. Kahn meydan kavgalarına neden olabilir. Bu gibi olayları geç kalmadan önleyebiliriz, gördüğümüz bildigimizi herkese gördüğümüz bildigiz gibi anlatmakla... Her ortaya gitkullan ger, ek, dolambach dozeni yıkacak devrimi hazırlamaktadır» demekte ve şöyle devam etmektedir: «Bizzat önceki kusak gençliğe normal bir çalışma zemin hazırlamamıştır. Bu zemin hazırlamak, eile çalışmak bize düşüyor. Öyle bir temel atmamışız ki, bizden sonrakiler bizi sorumsuzlukla suçlamamadırlar. Öyle bir zemin hazırlamamışız ki «yarın» düşünmemek, çalışmamak için bahane bulmalar. Biz zor durumdayız. Sıkıntılarımız bizden öncekilerin sorumsuzluğunundan, sevincimiz, bizden sonrakilerin

Tan ORAL

mutluluğundan doğacaktır. Devrimiz mutlu olan değil, mutluluğu arayan insanların devriini olacaktır.»

• Halk ve Gençlik

«Akranılarım geçiyor akımdan. Dörtbir tarafından gelipyo-

ruz Türkiye'miz biz ayakları yata, başları çıplak Anadolu çocukların köşelerinde çalışmak için bocalayan Üniversite gençliği, öğretim kadroları eksik, sigisamadı. Üniversitelerimiz. Biz yarın düşünen kafaları. Biz yarın hazırlayıcıları. Neredeyiz, neler yapıyoruz?»

«Bugün eğer normal koşullar içerisinde, gelişmiş bir ülke ol-

sayık, çok daha ilerde, çok daha başarılı işlerin peşinde olurduk,» diye devam eden «Bir devrim yapılmalıdır» adlı yazısında şöyledir: «Yapılacak işlerin en önemlisi halkın gençlik arasında sağlam ilişkiler kurmaktır. Halkı gençliğininin gelenek kılmaktır. Belki kafiler halinde Anadolu'da çalışmalarla önemliyiz. Bildiklerimizi anlatır, bilmediğimizi öğrenelimiziz. Seçtiğimiz bölgede bir merkez kurup çevredekilere dağıtabiliriz. Gerçekten işi, gerektiğinde bilgi sahibi olduğumuz konularda, ustabaşı yada öğretmen oluruz. Çadırımızda Sergiler, kitaplar, filmler ile, tiyatroyu götürebiliriz. Çekilecek en büyük sıkıntılı maddi yönlerden olabilir... Yardım alınamadığı takdirde, en kısıtlı koşullara göre hazırlanmış planlara uygulamaya konur. Büyük sıkıntılarla karşılaşacağız. Önümüzdeki bütün setleri aşmamız, karşımıza çıkan olanaksızlıkların yememiz gereklidir. Başaramadığımız takdirde yarına çok daha büyük problemler kalacak, ve bizden sonra gelenler çok daha büyük setleri aşmak için çabalacaklardır.» Bir devrim yapılmalıdır yazısı böyle bitiyor 1965'te.

• Anadolu'yu tanımak

Oyun dergisi'nde 1966'da sözsüz oyunun etrafı bir tarihçesini verdikten sonra, «Bugün Türkiye'de pantomim niteliklerine sahip dokümanlara rastlamaktayız. (Anadolu'da, Sám Lá, Sessiz Oyun, Dilsiz Oyun, Ahráz Oyunu adı altında yapılan çoğu taklitle kurulmuş ham oyunları). İşlenmemiş otlamları nedeni ile çoğu kaybolmuş halen de yok olmaktadır. Türkiye'nin az gelişmişliği nedeni ile bu dalladaki araştırmaların sadece kişilere yüklenmesi, verimi kısıtlamaktadır. Türkiye ve pantomim sanatının bugünkü yerini düşündüğünüz zaman, öncelikle sanatçı olarak yaşadığı ortamı tanıtmak, ve sözlümlü ile letmek istediğimiz çevrein şartlarına göre davranışın gerekmektedir. Geliştiği bilinmeyen-

Filmi
yasaklı olan
roman

İNCE MEMED 2

Yaşar Kemal'in birinci baskısı 15 günde tükenen bu büyük eserin ikinci baskısı:

çıktı

Genel Dağıtım:
ANT YAYINLARI - P. K.
701 - İstanbul

ERGİN KOLBEK, DILSİZ DE SINEK Oyununda

ERGİN KOLBEK'İN GÖSTERİ İLANI
— Tutucu bir çevrede tek basına savas —

Türk yazarları

«1965'te Sofya'da düzenlenen Balkan Yazarları Konferansı'na katılanlara ait malzemeden murekkep bir eser de yayınlanmıştır. Bu kitapta Ercüment Behzat Lav, Melih Cevdet Anday, Nevzat Üstün ve Yaşar Kemal gibi Türk yazarları temsil edilmiştir.

«1965'te Suat Derviş'in Fosforlu Çevriye adındaki eseri yayımlanmıştır.

«Büyük çağdaş Türk mizah yazarı Aziz Nesin, okurlarınıza Zübük adlı romanıyla tanıttı. Onun adı daha önce aylık dergilerimizde çıkan hikayelerinden bilinmektedir.

«Okurlarınıza daha fazla Türk yazarı tanıtabilmek üzere 1966'da Dünya Hikayeleri serisinden olarak Türk Hikayeleri başlığı altında bir kitap çıkarıldı.

«Klasik Türk yazarlarından verimli bir sanatkar olan Reşat Nuri'nin Yeşil Gece'si tercime edilmiştir. Bunun tirağı 10.000'dir ve birkaç gün içinde harcanmıştır.

«Türk yazarlarına memleketimizde gösterilen buraiget, yazinemiz 1968'de Türk yazarlarından üç kitabı hazırlamaya teşvik etmiştir. Biri 5.000 tirajlı Haldun Taner'in hikayeleri, biri de modern edebiyata mensup olan Sait Faik'in Bir Takım İnsanlar adlı 39 hikayeli kitabı, diğerisi ise Nevzat Üstün'in çağdaş Türk köyüne hasrettiği Akrepler Çiftliği adındaki hikaye kitabıdır. Tirağı 6.000'dir.

«Şürde, klasiklerden Tevfik Fikret'in seçilmiş şiirlerinden büyük Bulgar şairi Nikola Furnaciev'in denetlemesi altında özel bir kitabı içində getirilmiş, şairin doğumunun yüzüncü yıldönümü münasebetiyle çıkarılmıştır. Ayrıca Bulgar okurlarına Orhan Veli, Melih Cevdet Anday, Oktay Rifat da tamamlanmıştır. Şiir Dünyası serisine adı geçen ozanların şiirlerinden yapılan bir kitabı almıştır. Genellikle Türk şairi Bulgaristan'da iyi karşılanmaktadır.

«Yayinevinin 1969-1971'e ait kitap listesinde artıb bilinen Türk yazarlarından çeviriler öngörülmüştür. Sabahattin Ali'den Kürk Mantolu Madonna, Fakir Baykuş'tan Yılanların Ökü, Orhan Kemal'den Nazım Hikmet'e Ucbeşuk Yılı...»

bir çevreye söz etmek o çevrene dışında kalmak demektir. Önce teplumunu tanımayan sanatçı hiçbir ortamın mah olmayaçaktır. Hangi sanat dahada olursa olsun eğer bir görüş getirmek istiyorsak, önce sanatımızın imkânlarını sonra söz edeceğimiz çevreyi sevmemiz gerekmektedir. Her yeni, ilgi çekicidir. İyi veya kötü teşkilat görür. Türkiye'de pantomim yenisidir. Olumu veya olumsuz teşkilat görecektir. Bizim içe enesoli olan teşkilatları olumu hale getirmektedir.

• Akademi — Basın

Yine 5 Haziran 1969'da Bilecik gazetesinde ayrıca şuan da yazıyordu: «Genel kavram ile sanatımızda gözle görünür aşamalar yoktur. Onun temeli nedeni de sanat olaylarının madde élçüler ile yeterince değerlendirilmesi ve sanatçılara rahat denebilecek bir yaşam seviyesi bulamamış olmalarıdır. Diploma verip sahipverdiği genç insanlara, natal devam edebileceklerine dair tek bilgi ve yetişmeyen Akademi öğrenimi sorumluları neler düşünür bilinmez bu konuda. Düşük ticeretlerle yanlarında çalıştırırları, bir diploma ile kapı dışarı etikleri bir genç adamın hazır sonuna bile gerekli ilgiyi gösterebilmeğten yoksun kalmışlardır. Yazının başından beri, düşünceler ve eylemleri ile tamışlığımız kişi ile kivanacakları yerde, gerekçide yorumları kişiye küçültmeye çalışmaktadırlar.

Kolbek, Bilecikten kaçıp yılarmış sanat kapılarını verdiği Akademideydi. Gelmıştı kendi sonunu yaşamak için, herhal bir anlamlı olmak gereklidir bu davranışına.

«Batı'ya açılmış sanat kapılarını yazık ki yanlış işlemiştir. Bir batı yaratıcılığının kök nedenlerini araştıracagımız yerde, tutmuş batı örneklerini uygunlana yada taklit etmeye başlamışız. Bu da buna yatkı geçmiş olan ulusumuzun sanat dünyasına indirdiğimiz darbeden başka bir şey olmamıştır. Sanatçı yaratacagi eserine kaynak olarak Batı'yi almış, kendisi yormadan, hazır keşfiyatla

e kadar kahes olur,» diyerek bir Akademi eğitimini eleştiriyyordu yine aynı Bilecik gazetesinde.

• Mimodram

Kolbek Oyun dergisinde, «Mimodram, kelime sarfedildiğinde yalnız jestlerin kullanıldığı dram» diye bir tanım yapıyor 1966'da.

7 Temmuz 1969 İstanbul gazeteleri: «Tanınmış pantomimci ve ressam Ergin Kolbek, dün Güzel Sanatlar Akademisi binasının çatısından kendini atarak hayatına son vermiştir. Bilecik'te 28 yaşındaki Kolbek'in intihar sebebi henüz anlaşılamamıştır.

«Ressamlığından başka iyi bir pantomimci olan Ergin Kolbek yıllardır çeşitli sahnelerde gösteriler yapmıştır. Ergin, Bilecik'te resim sanatının gelişmesi ve gencelerin yetişmesi için de çalışmalarla bulunmuştur.

«Çatı katından elindeki çanta ile atlayan Ergin Kolbek'in çantasının içinde Bilecik Noterliğinden 1050.— liralık borcunun ödenmesini isteyen bir protesto ibarnamesi çıkmıştır.»

• Halk tiyatrosu

Bilecik Halk Eğitimi Sosyal Geliştirme Derneği'ne mukavele ile bağlı «Bilecik Halk Tiyatrosu» kurmuştu Ergin Kolbek.

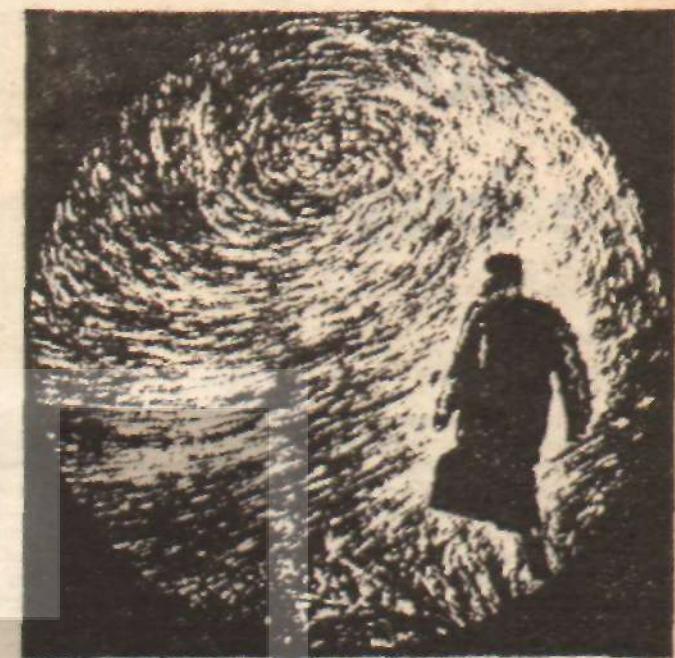
Konya, Ankara, İstanbul, İzmir, Kayseri olaylarını teşvikçi iktidarı her olumlu davranışın ve kişinin karşısına çıkan tutumunun, semiripti güven verdiği bağnaz kişilerin dayanılmaz baskuları, dernekten çıkartmaya, paralarla el koymaya, tiyatroyu sabote etmeye ve nihayet tehdit mektupları yazıp kentten kovmaya yeltecek derecede varlığı. Bu devrimi genç adam yalnız bırakılmıştı.

Degerli anısına saygıyla eğiliyoruz.

ant yayinları sunar

MAVİ GÖZLÜ DEV

(Nazım Hikmet'in Hayatı ve Sanatı)

Yazar: Zekeriya SERTEL

Türkiye'nin fikir hayatında yillarda Nazım Hikmet'le beraber bulunmuş, yurt içinde ve yurt dışında onunla düşündü, sevindir ve tasa ortaklığı etmiş tanınmış yazarımız Zekeriya Sertel, bu eserinde büyük Türk ozanının hayatı ve sanatı bir arada, gırslarından de örnekler vererek işlemekte, Nazım Hikmet'i anlamak isteyenin değerli bir rehber sunmaktadır. Dindar Nazım Hikmet, Aşk Nazım Hikmet, Milliyetçi Nazım Hikmet, Devrimci Nazım Hikmet, Kavgacı Nazım Hikmet, Hapishanede Nazım Hikmet ve Yurt Dışında Nazım Hikmet bölgelerinden meydana gelen MAVİ GÖZLÜ DEV, ofset baskı kapak içinde 336 sayfa 16 lira'dır.

Ant'in Öteki Kitapları

- DINLE YANKEE, Wright Mills, 16 Lira
- TÜRKİYE'DE İLERLİ AKIMLAR Yıldız Sertel, 16 Lira
- ÇİZGİLİ DÜNYA Ferruh Doğan, 5 Lira
- İNCE MEMED I (1. Baskı) Yaşa Kemal, 16 Lira
- İNCE MEMED II (2. Baskı) 15 Lira
- MİLLİ KURTULUS CEPHESİ Douglas Bravo, 5 Lira
- DÜZENİN TABANLAŞMASI İdris Küçükömer, 7,5 Lira
- ANARŞİZM Duclos - Cocte Bendit, 7,5 Lira
- ROMAN GİBİ Sabiha Sertel 15 Lira
- SİYAH İKTİDAR Stokely Carmichael, 7,5 Lira
- YAŞANTIM Yevtuçenko, 5 Lira
- NAZİM HİKMETİN POLEMİKLERİ Kemal Süker, 7,5 Lira
- SABAHAȚTIN ALİ DOSYASI Kemal Süker, 7,5 Lira
- GERILLA NEDİR Alberto Bayo, 5 Lira
- SAVAŞ ANILARI (2. Baskı) Che Guevara, 10 Lira
- UÇ ANADOLU EFSANESİ Yaşa Kemal, 10 Lira
- ORTADİREK Yaşa Kemal, 15 Lira
- YER DEMİR GÖR BAKIR (Tükendil) Yaşa Kemal, 15 Lira
- OLMEZ OTU (Tükendil) Yaşa Kemal, 15 Lira
- MARKSİZMİN TEMEL KİTABI (Toplatsılı) Emile Burns, 5 Lira
- GERILLA GÜNLUĞÜ (Toplatsılı) Che Guevara, 10 Lira

Genel Dağıtım: ANT YAYINLARI, P. K. 701 - İstanbul
İstanbul Dağıtım: GE-DA
Ankara Dağıtım: Aydin Kitabevi
Ege Dağıtım: DATIC

DOST PLAK iftihârî sunar

Büyük ozan

AŞIK FERMAN'ın berat eden türkülerinin plâgi çıktı
AF 101 — BY YESİL SARIKLI — MEMLEKETİM MARAŞ
AF 102 — VURALIM DOSTLAR — "AŞLAMA"
BENİ SAMSUN YOBASI
AF 103 — GEL GEL — YOL VER SOFI
Büyük plakçılardan arayınız... Odemezi...
DOST PLAK tiyatro cad. Aydineray kat. 2 No. 104 Beşiktaş İstanbul Tel. 27 90 10/270 P.K. 743 İstanbul
AntDer: #51

BASIN İLAN KURUMU
yurt içinde ve dışında
etkili ve ısrâfsiz reklam
ve tanıtma

ANT

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır. Eskiz ve program hazırlanır
Objektif tavsiyelerde bulunulur. Tespit edilen programlar tâliblikle
yürürlüür.

Cevaplıoğlu, Turkoğlu Cad. no 1, kat: 3
Telefon: 2766 00 - 2766 01, İstanbul

Ebat: 60783/634

BASIN'DIYOR XI

Kapitalistler bu cihada ne buyuracak?

AMERİKAN emperyalizmi ve yerli işbirlikçileri, Türkiye'deki tüm devrimci hareketlere karşı, ezilmiş Anadolu halkın dini inançlarını istismar ederek kitleleri kuşkutmayı etkilerinin devamı için bir çare olarak görmektedirler. Bu kuşkutmaların arasında «geri tepen bir silah» olduğunu sosyalistler defalarca belirtmişler ve Türkiye'deki mutlu azınlığın kendi kuyusunu kazmakta olduğundan dilleriyle ortaya koymuslardır.

Kayseri'deki son olaylarda da, dini inançları istismar edilerek kuşkutulan kitlelerin bir noktadan sonra kontrol eden kaçınıcı ve kimleri hedef allığı bir kez daha ortaya çıkmıştır. Kadıki bir üreden beri, İslam kitleleri «mutlu azınlığas» karşı bizzat ummetçi yazarlar tarafından açıklanmışsağın ve bilinçli olarak kuşkutulmaktadır.

İste, Kayseri'de kuşkutulmuş kitlelerin giriştiği zorbalık hareketinin ertesi günü ummetçilerin bayrağı olan Bugün Gazetesi'nde Mehmed Şevket Eyyi, organize ettileri bareketin nihai hedefinin ne olduğunu açık şekilde ortaya koymustur. Hapse girmemek için kaçtığı Sundi Arabistan'dan yoldaşı «Büyük Sogunsun başkısı yazdı Eyyi aynen sunuları yazmaktadır:

«Türkiye ekonomisi, ticareti, maliyesi acz içindedir, beceriksizlik içindedir, İhanetle kargaşayıdır. Bu kafaya gidersek Nepal'den, Kongo'dan, Nikaragua'dan da geride kalacağız, eyleme rezil olacağız.

Türkiye'yi bu hale kimler dün-

sürdü? Hıç tereddüde mahal yok ki, ilericiler, devrimbazlar, batiçilar, masonlar, siyonistler...

Bunlar menlekette bir soygun düzeni kurdukları. Halk fakturu zaruret, yokluk ve efalette pencelesirken bu hasarat kendilerine yüzme havuzu, köpek mönlü'lü, fuhuş yuvası ilks ve turistik oteller inşa ettirdiler.

Türk çocukların, kardan yolları takah dağ köylerinde kızamık gibi basit bir illetten yüzlerce, binlerce ölüürken bu putlu azınlık mikropları, karları güzel görünsün diye Fransa'dan güzellik mülstahzarı, Elizabeth Arden kremlı, ruj, oje, pudra, bikini mayo ve seksolojik malzemeler ithal ettiler.

Türk halkın milyonlarca, sefil gecekondularında parya hayatı yaşarken; bu reziller Hilton'larda, Büyük Efes otellerinde Avrupa fabiselerine strip-tiz yaktırıyorlardı.

İkinci Cihan Harbinden beri bir yılın milyoner peydahlandı. Bunların kaçı kaçı helal ticarette zengin oldular acaba? Banana sorasından dörtte üçü speküasyona, hileli işlerle, kaçaklığa, karaborsa ile, gürük çarık mal satmakla bu servetleri biriktirdiler. Çoğunun hayatlarına bakınız! Lüks, sefahat, içki, kumar, metresler, Avrupa gezileri, evde koca koca kurt köpekleri, geceleri kuliplerde, gazinolarda, pavyonlarda rezillikler...

Yabancı sermaye işi ise başka bir kapazilik. Diyeceksiniz ki, montaj sanayili kurdular. Kurdular da ne oldu? Arabanın

motoru dışarıdan gelir, gassisı dışarıdan gelir, yüzde 90'i dışarıdan gelir. Kaba işlerini de bogaz topluguna Ahmetler, Mehmetler, Hasanlar yapar. Paraları da Salomonlar. Mignonlar, Molzler, ve onlardan beter olan adı Türk, kalbi Türk dığmanı mason ve ilericiler kaza-

ör. Türk işçisi bulgurun yununa hoş bulamıyor. Ama Türk iklimsadiyatını sömören putlu azınlık haydutları, Büyük Efes Otelinde köpeklere kuzu pirzola yediriyorlar.

Daha bitmedi... Sırada bankalar var. Soyunun merkezi, genel karargahı onlar. Şu kadar memleket gezdim, dolastım, şu kadar memleketin günlük gazetelerini, haftalık mecmuatlarını okur, radyolarım dinlerim, hiçbirinde bizdeki banka ilan ve reklamları gibi halkı aldatıcı, kandırıcı p'yango kapazellikleri görmedim. Bizde banka soyun ve aldatmaz saha kalkmış, dolu dizgin gidiyor. Halktan milyonlara lirayı ikramiye vaadiley mevduat olarak trıtkiyorlar. Yüzbin kişiden birine uydurmazsan bir apartman kati veyahut

10.000-20.000 lira ikramiye veriyorlar... Sonra topladıkları milyarları gazoz veya çiklet fabrikalarına, müsilıklarından sarapakan turistik otellere yatırıyorlar, fakir çiftlere, esnafa fahiş faizlerle kredi veriyorlar. Böylece para babası plütotratlar gittikçe daha zenginleşiyor, fakirlerin ise gittikçe belleri daha fazla büküldüyor.

Hasta çocuklara ilaç almak için 125 lirayı zimmetine gecen kılıçık memura, yatalak annesine yedirmek için firmdan ekmeğin calan bedbaht kılıçlı çocuğa kaplanlar gibi saldırın bugünkü düzen, ne yazık ki banka falzlarıyla, ezici kredilerle, ticari speküasyonlara, ihracat - ithalat dalavereleriyle, beynimile capitā kaçıklıklarla, su fakir halkın sırtından milyonlar vuran mason, yahudi, ilericili, putlu, devrimbaz soğukulara da geçiremiyor.

Doktrinlerinde faiz yasak olduğu halde markisler, kapitalistler işbirliği, suç-ortaklığı halindedirler. Komünist ve sosyalist gazetelerden hiçbirinde bankalar aleyhinde, faiz aleyhinde bir tek satır nesriyat göremezsiniz. Halbuki kapitalizmin temeli bankadır, faizdir. Sözde sosyal adalet taraftarı olan bu sahte halk dostları, kapitalistlerin önerilerine attıkları birkaç yağı kemik mukabilinde susarlar.

Eyyi'nin yazısında ortaya konan gerçeklere itiraz etmek mümkün müdür? Ne var ki, o da Arameo şirketinin himayesinde, «düzen değişikliği» para-vasansı altında Amerikanı bir ummetçi düzene öngörmektedir. Onın önerdiği düzende halka karşıdır. Bunun içindir ki, kapitalistler sosyalistleri aynı potaya koymak gayretkesliği içindedir. Sosyalist gecindikleri halde kapitalistlere dalkavukluk eden, çarşaf çarşaf hanlar uğruna gerçekleri örtüş eden, bankalara, büyük kapitalistlere toz kondurmayan, üstelik sosyete sayfalarında kapitalistlerin çifkef hayatlarının, seksüel maceralarının methiyelerini yapan gazeteler yüzünden sosyalist gecinip de yaşamlarıyla, tu-

Dünya'nın Kardeşliği

JANSI
ka-
nev-
kl

GÜNEYDOĞU KÜLKÜLTÜREL KUMAR MAHALLESİ

(Günaydın - 7.7.1969)

tumlaryla kapitalistlerie aynı safta görünen baci - laik kapaklı bürokratlar yüzünden Eyyi gibi ummetçilerin eline koza verilmekte, gerçek sosyalist savasçıların kutsal kavgasına gölge düşürülmekte, sosyalist eumevi halk kitleleriyle karşıya getirilmektedir.

ÖNEMLİ BİR MEMLEKET MESELESİ!

Fatma Tatari İstanbul'un zaman aşımına uğramayan güzellerinden biri. Geçen gün Büyük Kulüp'teydi. Cami biraz yükümsü ama mihrap yerli yerinde, diyor du seyredenler. Kişi Ayfer Dedehayır ise Büyük Kulübün mihattan önceki güzellerine meydan okuyor, mecli sahaları döküyor, bikiniler giyiyor, güneşin altında çok rahat oturuyor. Kulübün bikini kadınlarından biri de Nuyan Kalavan, papatyalar sandalları da çok sık.

Size bir şey söyleyeyim mi, bazi çevreler zaman aşımına sosyetenin tarihinde bir eskime olacağını kabul etmek istemiyorlar nedense. Oysa otuz yıldır sosyete vitrininde hep aynı insanları seyreteme, hep aynı isimleri tekrarlamaya kimsenin tahammüllü kalmadı aradı. Büyük Kulübün en sansasyonel haberi Mübəccel Uman ile ilgiliydi geçen hafta. Zona hastalığına tutuldu. Gecmis olsun. Başta Güllümhan Up, bütün yakuları bir an önce iyileşmesini bekliyorlar.

GÜL - PERİ
(Akşam - 6.7.1969)

İlerleme mi Namussuzluk mu?

Yabancı sermaye, bizi dışarıdan sömürmek isteyen kuvvetlerin aleti olarak memleke te getirdiğinden fazlasını alıp götürür, milli ekonomiye zararlı bir vurgunculuk halinde gösterilmek isteniyor. Sunu açıkça bilmek lazımdır ki, yabancı sermaye hakkındaki aşıri görüşler, komünist rejimle idare edilen memleketlerde bile artık terkedilmiş, itibar görmeyen bir zihniyeti ifade etmektedir.

Demirel'in dediği doğrudur. Bataktı olsa yabancılar kredileri ve sol basma göre bataktayız. Türkiye'de hiçbir devirde yapılmak değil, rüyası bile görülmemiştir.

Yabancı sermaye işi ise başka bir kapazilik. Herifler bizimle alay ediyorlar. Yaptıkları fabrikalara bakın siz: Diş macunu, ekiş, gazoz, salça, bira, sarap, sabun, buzdolabı, çamaşır makinası, aspirin fabrikaları. Herifler Türkiye'nin sanayilesmesini ister mi hiç? İstanbul'da yabancı sermaye tarafından yeni yapılan bir fabrikasını biliyorsunuz. Bu idamlar halkı eşek yerine mi koymuyorlar? Arpa suyunu içip soyacaklar. Buna ilerleme değil, namussuzluk denir.

SÜLEYMAN DEMİREL
(Son Havadis - 6.7.1969)

FALIH RIFKI ATAY
(Dünya - 9.7.1969)

MEHMET ŞEVKET EYYİ
(Bugün - 9.7.1969)